

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

in *Sickness &* in
HEALTH

— VEGAS VOWS —

K.L. HUMPHREYS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

HASTALIKTA VE SAĞLIKTA

VEGAS YEMİNLERİ

KL HUMPHREYS

İÇİNDEKİLER

Kopya hakkı

Adanmışlık

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bu serideki diğer kitaplar:

Bu yazarın diğer kitapları: Teşekkür

Yazar Hakkında

K.L. Humphreys ile güncel kalmanın tüm yolları

TELİF HAKKI

Tüm hakları saklıdır. Yazarın manevi hakkı ileri sürülmüştür.

Bu yayının hiçbir bölümü, yazarının önceden yazılı izni olmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla (elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde) çoğaltılamaz, saklanamaz veya bir erişim sistemine sokulamaz veya iletilemez veya yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir şekilde dağıtılamaz. Bu yayınla ilgili olarak izinsiz herhangi bir eylemde bulunan herhangi bir kişi cezai kovuşturmaya ve tazminat taleplerine karşı sorumlu olabilir.

Bu yayındaki karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

DEDİKASYON

Jess için -
Teşekkür
ederim.

Menekşe

"Sen mi aradın?" Kardeşimin mutfağına girerken sordum.

Başını kaldırıp bana bakıyor, sarı, dağınık saçları gözlerinin etrafına dökülüyor ama her zamanki gibi onları savuşturmak için hiçbir hareket yapmıyor. Bana sırtıyor ve ben de onu az sonra olacıklara hazırlıklı olmayacak kadar iyi tanıyorum.

"Drew akşam yemeğı için bize katılacak."

Kardeşime ters ters bakmamak için kendimi zor tutuyorum. "Ne için? Bunun bir aile yemeğı olduğunu sanıyordum." Kaltaklık ediyorum ama ne zaman Drew Jacobs'tan bahsedilse kalp atışlarım hızlanıyor ve öfke damarlarımda bir sonraki dozunu almaya çalışan bir uyuşturucu bağımlısı gibi dolaşıyor.

"O aileden sayılır ve altı yaşımızdan beri benim arkadaşım."

Omuz silkiyorum, bu benim suçum değil. "Aile yemeğı, Cam..." diye hatırlatıyorum ona. "Şeytanın oğlunu neden davet ettin?"

"Vi, ama, o kadar da kötü değil..." Cameron elini saçlarında iç geçiriyor, "O benim en iyi arkadaşım."

Başımı eğdim, ellerim hala kalçalarımda, "Biliyorum, sadece şimdiye kadar büyümüşsündür diye düşünmüştüm."

Gözlerini bana dikti, piç herif çok şey görüyor. "Hâlâ mı? Tanrım, Vi. Bunu aştığını sanıyordum."

Kaşlarımı kaldırdım, bitti mi? Tabii ki hayır. Bir insan olduğu kişinin onu tamamen kırmasını nasıl atlatabilir? "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." En az onlar kadar inatçıyım ve Drew'in beni incittiğini kabul etmeyeceğim.

Cam sırtıyor, "Her neyse, velet." O gece olan her şeyi bilmiyor ve Drew'den ne kadar nefret etsem de, Cam'i arkadaşlığının bu yüzden mahvolmasına izin vermeyecek kadar çok seviyorum.

Gülümsememi engellemeye çalışırken başımı sallıyorum. Cam'i seviyorum, o isteyebileceğim en iyi ağabey. Her şeyde benim dayanağım oldu.

"Rhea nasıl?" Sesindeki hüznün bana sertçe çarpıyor ve göğsüm yanmaya başlıyor. "Bugün randevusu vardı, değil mi? Herhangi bir gelişme var mı?"

Rhea benim on sekiz aylık kızım, doğduğundan beri hasta, kalp rahatsızlığı var ve bu beni çok korkutuyor. Morardığında kalbim kırıldı. Hiç o anki kadar korkmamıştım. Öleceğini sandım. Kızımda Pediatrik Trunkus Arteriosus denen bir hastalık var. Kalbindeki iki ana arter arasında olmaması gereken bir bağlantı var. Bu da oksijeni az olan kan ile oksijeni bol olan kanın ileri geri karışarak Rhea'nın aldığı oksijen miktarını azalttığı anlamına geliyor.

"Hayır, doktorlar ameliyat olması gerektiğini söyledi." Bebeğimin açık kalp ameliyatına gireceği düşüncesi kalbimi sıkıştırıyor ama ihtiyacı olan şey bu ve ihtiyacı olan ameliyatı olması için ne gerekiyorsa yapacağım.

"Kahretsin," diye fısıldıyor, bu acı dolu bir lanet. "Parayı nereden bulacağız?"

Başımı salladım. "Biz değil, Cam. Ben."

Gözleri sertleşir. "Hayatta olmaz," diye bağırdı. "O benim yeğenim, ameliyat olabilmesi için ne gerekiyorsa yaparım. Biraz para biriktirdim. Ne kadara mal olacak?"

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. "Muhtemelen geri ödeyebileceğimden çok daha fazla. Ama senin paranı kabul edemem ve etmeyeceğim, Cam. Bu senin ve Sadie'nin ev için yatırdığınız depozito. Bunu senden almayacağım."

Çenesi titriyor, "Sadie ve benim lanet olası bir evi önemsedığımızı mı sanıyorsun?"

"O para için çok çalıştın!" Hayallerinin yıkılmasına izin veremem. Bunun için bana kızmalarına izin veremem. Sadie zaten Cam ve benim birlikte geçirdiğimiz zamandan ya da onun ailemle geçirdiği zamandan nefret ediyor. Biriktirdiği parayı ev dışında bir şeye harcasaydı çok kızardı.

Dudakları hırıltı şeklinde kıvrılıyor. "Umurumda bile değil. Rhea benim ailem, onun için her şeyi yaparım; senin için de. O yüzden kapa çeneni."

Gözyaşlarım dökülmeye başlarken beni kollarına çekiyor. "Onu kaybedemem," diye fısıldıyorum. Bu benim en büyük korkum, onun öleceğinden çok korkuyorum.

"Yapmayacaksın," diye yemin ediyor ve keşke ben de onun kadar inançlı olsaydım diyorum. "O bir savaşçı, tıpkı annesi gibi. Ameliyat olacak ve iyi olacak."

Ondan uzaklaşıyorum ve gözyaşlarımı siliyorum. "Sence annem gün içinde ona daha uzun süre bakabilir mi? İkinci bir iş bulmayı başardım."

Başını sallar, "Hayır, götürmeyecek. Biliyorsun, Rhea'yı çok seviyor ve hatta babam şimdiden onu gecelelemeye götürüp götürmeyeceğini sorduğunu söyledi. Nerede çalışıyorsun?"

Omuz silkiyorum, "Tommy bana bir iş verdi."

Gözleri kısıldı, "Tommy Garant için mi çalışıyorsun? Tanrım, Vi."

Ona ters ters baktım. "Gerekirse bedenimi satarım, Cam. Sakın beni yargılamaya kalkma!"

Ellerini hayal kırıklığı içinde saçlarında gezdiriyor. "Bunu biliyorum, ama Tommy? Adam tam bir pislik."

Bunu bana söylemesine gerek yok. Tommy Newtown'da yaşamış en büyük pislik ama bir garsonu işe almak isteyen tek o. "Hatta benim programıma göre çalışacak."

Kütüphanede yarı zamanlı çalışıyorum. Hayalimdeki iş değil ve çok kazandırmıyor ama faturalarımı ödemeyi başardı ve ödemeye de devam edecek. Tommy için çalışmak Rhea'nın ameliyat masraflarını karşılayacak.

"Sen iyi bir annesin, Vi." Sesindeki samimiyet kalbimdeki acıyı biraz olsun azaltıyor.

Nefesimi üflüyorum, "Bazı günler canım istemiyor." Daha da zorlaşacak. Artık iki işte birden çalışacağım için Rhea'yla geçireceğim zaman kısıtlı olacak ve bu da canımı acıtıyor.

"Öylesin, bundan asla şüphe etme." Bana olan güveni ve mutlak inancı beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. "Muhtemelen bu yemek için en uygun zaman olmadığını biliyorum ama geleceksin, değil mi?"

Sanki hiç özlememişim gibi başımı sallıyorum. "Tabii ki. O pisliğe karşı medeni bile olacağım." Ona en iyi gülümsememi veriyorum.

Kıkırdar, "O gün gelecek, sen ve Drew'in birbirinize karşı hiç nazik olduğunuzu sanmıyorum."

Tam olarak doğru değil. Birbirimizden nefret etmeden tam on dakika geçirmeyi başardık. Bu tabii ki beni kırana ve değersiz olduğumu hissettirene kadardı.

"Endişelenmem gereken daha önemli şeyler var." Sadie'nin ailesini düşündükçe hafifçe ürperiyorum. Sadie'den hoşlanmıyorum ama ona karşı nazik davranıyorum ve Cam'e kadınından ne kadar nefret ettiğimi hiç belli etmedim ama ailesi, Tanrım, onlar tamamen başka bir seviyede.

Yüzünü buruşturuyor, "Sadie en iyi şekilde davranacaklarına dair bana güvence verdi."

Ailesi tam bir pislik. Bekar bir anne olduğum için beni sürekli aşağılıyorlar, yargılıyorlar.

Hamilelikle sonuçlanan tek gecelik ilişkim için beni suçluyorlar ve evlilik dışı bir çocuk sahibi olmam konusunda ne düşündüklerini çok açık bir şekilde ifade ediyorlar.

"Ve domuzlar uçar," diye homurdanarak karşılık veriyorum, o pisliklerin benim hakkımda küçümseyici bir yorum yapmadan gidebildikleri gün cehennemin donduğu gün olacak.

"Her şey girecek," diye söz veriyor bana.

Başımı salladım, "Olacak ama Cam, dilimi ısırmaya devam edemem." Artık yapamam. Bugün çok yorucu geçti ve hem Drew hem de Sadie'nin ailesiyle uğraşmak zorunda kaldığım için kendimi kontrol edemeyeceğimi biliyorum. Beni kızdırırlarsa, bunu öğrenecekler.

Sırıttıyor ve başını sertçe sallıyor, "Güzel ve şüphesiz annem de görüşlerini bildirmek için orada olacak."

Rhea'nın durumunun iyiye gitmediği ve geriye kalan tek seçeneğin ameliyat olduğu haberini aldığımdan beri ilk kez kıkırdarken biraz hafiflediğimi hissediyorum. "Annem Monique'i utandırmakla tehdit etti bile."

Monique ve Trellan Matthews, kendileri olmaktan çok toplumun onlar hakkında ne düşündüğüyle ilgilenirler. Tıpkı kızları Sadie gibi, onlar da aşırı bakımcı ve inanılmaz derecede sıkıcıdırlar. Annem, Monique'in ev sahipliği yapacağı bir sonraki davete gidip diğer sıkılmış ev kadınlarının dillerini uçuklatacak bir şey söylemekle tehdit etti.

"Uzun zamandır bekliyordum. Birini kırılmadan önce ancak bu kadar zorlayabilirsin," diyor bana doğru uzanıp gevşek bir dalı çekerken.

Ön kapı açılıyor ve annemle Rhea'nın geldiğini düşünerek o tarafa bakıyorum, ama kapı aralığında sırtıtarak duran pisliğin kendisini görünce gülümsemem dudaklarımda kayboluyor. Piç kurusu.

"Violet, her zamanki gibi bir zevk," diyor Drew, sesi kalın ve çakıllı. Tüylerimi diken diken etmekte asla başarısız olmuyor. "Nasılsın?" Siyah saçları kısa, bana bakarken yeşil gözleri canlı, içinde hiçbir duygu yok.

Bu gözler onu en iyi iş adamlarından biri yapıyor. Acımasız ve kurnazdır. Ayrıca çoğu kişiden daha zengindir ama Drew'un sahip olduğu tek şey, paranın aklını başından almasına asla izin vermemesidir. O hala her zaman olduğu gibi ayakları yere basan bir pislik.

Ona en iyi sahte gülümsememi veriyorum. "İyiym, sordüğün için teşekkürler." Kardeşime dönüyorum, "Teşekkür ederim," diyorum, onun hayatımda olmasından memnunum. O benim için kardeşten öte, en iyi arkadaşım gibi. İhtiyacım olduğunda ağlayabileceğim bir omuz ya da beni yola getirecek biri olmak için her zaman yanımda. "Bu akşam görüşürüz."

"Rhea'yı getiriyorsun, değil mi?" Sesinde o kadar çok umut var ki gülümsememek elde değil.

"Elbette." Onu uzun süre yalnız bırakmaya dayanamıyorum. Şu anda annemle birlikte, ama buradan ayrıldıktan sonra Rhea'yla birlikte eve gidip kanepeye uzanıp çocuk televizyonu izleyeceğiz, ona bakması için yan komşum Karla'yı arayabilirim, ama Rhea'nın benimle olmasını tercih ederim.

"Neden onu evde bırakmıyorsun? Bir restoran bir çocuk için pek de iyi bir yer sayılmaz," diye ekliyor Drew ve bedenim geriliyor. "Peki ya babası? Birkaç saatliğine ona bakabilir mi?"

Gözlerim yaşıyor ama düşmemelerini sağlayıp dikkatimi Drew'u öldürmek ister gibi bakan kardeşime veriyorum. "Rhea'yı orada mı istiyorsun?" Cam'e soruyorum, o da 'ne aptalca bir soru' dercesine gözlerini deviriyor.

"O zaman orada olacak." Ona doğru ilerledim ve yanağından öptüm. "Harika olduğun için teşekkürler."

Göz kırpmıyor, "Ne zaman
değilim?" Ona ters ters
bakıyorum. "Um, şimdi!"

Sadece kıkırdıyor. "Git ve biraz dinlen. Bu akşam görüşürüz."

O kibirli pislığe veda etmeden evden çıkıyorum. Gerçekten çenesini kapatmayı öğrenmeli. Ne zaman ağzını açsa beni . Ben

bekâretimi almasına izin verirken ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ama ondan iki dakika sonra odadan çıktığımda onu ve başka bir kızı başka bir odaya girerken gördüğümde aklım başıma geldi, eli kızın kışındaydı.

O zamandan beri ondan uzak duruyorum. Kimsenin beni onun incittiği gibi incitmesine izin vermeyeceğim ve kesinlikle bunu bir daha yapma şansına sahip olmasına izin vermeyeceğim.

Drew

En iyi arkadaşım Cam'in evinin önüne park etmiş külüstür Toyota'yı gördüğüm anda Violet'in içeride olacağını anladım ve onu tekrar göreceğim düşüncesiyle vücudum gerildi, tıpkı onun etrafta olacağını her bildiğimde olduğu gibi.

Beş yıl önceki o gece aklımdan çıkmıyor. Hayal edebileceğimden çok daha fazlasını batırdım. Violet Washington'a on altı yaşımdan beri aşıktım, sadece harekete geçemeyecek kadar götün tekiydim. Yaptığımda, hayatımın en güzel anıydı. Bugün bile tekrarladığım bir an. Başıma gelen ve gelecek olan en güzel şeyi mahvettim.

Cam'in evine girerken ikisinin birbirine yakın durduğunu görüyorum, Vi'nin uzun sarı saçları toplanmış ve güzel yüzü makyajdan arınmış, şiş gözleri net bir şekilde görülebiliyor. Ağlıyordu. Onu kim ağlattıysa parçalamak istiyorum.

İkisi de bana dönüyor, Cam'in çenesi sıkılmış, her ne olduyorsa Vi'yi üzmüş ve Cam'i kızdırmış. Ona merhaba dedim ve o da bana sahte bir gülümseme verdi. Sonra gidip bir kez daha ağzıma geleni söyledim.

ve Rhea'nın babasının ona bakmasını sağla. Tam bir götüm.

Vi'nin hamile olduğunu öğrendiğimde sanki biri bıçakla kalbimi kesip açmış gibi hissettim. Acı dayanılmazdı ama Rhea'yı doğurduğundan beri, ona bir aile verecek erkek olmadığım için kıskandığımı fark ettim, başka biri bunu yaptı ve bu beni öldürüyor ama anne olma rolünü ne kadar harika bir şekilde üstlendiğine hayranım. O harika bir anne. Rhea harika bir kız. Vi ve Rhea'yı ne zaman birlikte görsem içimden kıskançlık geçiyor. Vi'yle bir aile kurmak hep istediğim şeydi. Bu şansı kaçırdım ve bunun tek suçlusu benim.

Gidişini izliyorum, bir kez bile bana doğru bakmıyor.

"Neden böyle bir pislüksin?" Cam homurdanıyor ve dikkatimi tekrar ona veriyorum. Burun delikleri alevlenmiş, yumruklarını sıkmış ve gözlerini bana dikmiş. Fokur fokur kaynıyor. Onu daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim.

" oluyor?" Ona yaklaşıp soruyorum.

İç geçiriyor. "Vi hiçbir şey söylemememizi istedi," sessizce itiraf ediyor ve ben şimdi endişelenmeye başlıyorum. "Rhea hasta. Kalbinde bir sorun var."

Onun sözleriyle kanım buza dönüşüyor. Bedenimi sarsan acıyla nefes almaya çalışırken kalbim sıkışıyor. "O iyi mi?" Sesim çakıllı ve duygu dolu.

sallıyor ve gözlerinde parlayan yaşları görüyorum. İçim sıkıştı. Hay sikeyim.

"Vi yaklaşık altı günlükken Konjenital Kalp Defekti olduğunu öğrendi. Beni hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak aradı. Ne dediğini anlayamadım, ondan tek öğrendiğim hastanede olduğuydu. Oraya gittiğimde berbat haldeydi. Doktorlar testler yapıyordu. Rhea maviye dönmüştü."

Sikeyim.

"Vi onun öldüğünü sanıyordu. Ben de öyle düşündüm ama ölmemişti. Kalbinde bir sorun var. İlaç alıyordu ve iyileşeceğini umuyorduk. Ama olmadı. Vi bugün Rhea'nın ameliyat olması gerektiğini öğrendi."

Tanrım!

"Ne yapabilirim?" Yapabileceğim bir şey olduğunu söylemesini isteyerek soruyorum. Herhangi bir şey. İkisinin de mutlu ve sağlıklı olduğundan emin olmak için ne gerekiyorsa yapardım.

Sessizce bana bakıyor. Adam çok fazla şey görüyor. İnsanları benden daha iyi okuyabiliyor ve bu da bir şey ifade ediyor. "Tanrım." "İkiniz de birbiriniz kötüsünüz." diye homurdanıyor. Şimdi mırıldanıyor ve kendisiyle mi yoksa benimle mi konuştuğundan emin değilim.

"Cameron?"

Kaşlarını kaldırıyor. "Kız kardeşime ne zamandır aşıksın?"

Sikeyim. Herif her zaman kendi iyiliği için fazla zekiymiş.

"Cam..."

Başını sallıyor. "O gece ona ne yaptın?" Ah kahretsin.

Bunun eninde sonunda ortaya çıkacağını biliyordum. Ona hikâyenin tamamını anlatmadığını biliyorum; eğer anlatmış , beni her zamanki boktan dövmeyle çalışmış olurdu. Denedi. Yapamazdı. Şimdi, ondan en az 50 kilo daha fazla kasım var.

Sessizliğimi cevabım olarak kabul ediyor ve doğru tahmin ediyor. "Onunla yattın. Tanrım, Drew. Ne oluyor lan?"

İç çekiyorum, ona ne diyeceğimi bilemiyorum. Eğer durum tersine dönseydi çenesini kırardım. "Seviyorum Vi. Her zaman sevdim. Onunla işleri berbat ettim ve o benden nefret ediyor."

Çenesi sıkıştı, "Ne oldu?"

Beş yıl önceki o geceyi düşünmekten bile nefret ediyorum. "Bir partideydik ve ikimiz de içiyorduk. İstedğim her şeyin gerçekleştiğini sanmıştım." Tek istediğim Violet'ti. Yüzeysel ve sadece benimle olmak isteyen sayısız kızın arasında temiz bir nefes gibiydi.

babamın kim olduğu ya da ne olacağım yüzünden benimle birlikte olamayacaktı.

Geleceğim küçüklüğümden beri belliydi, büyükbabamın izinden gidecektim. Jacob's Enterprise'ın CEO'su olacak ve unvanla birlikte gelen paranın da sahibi olacaktım. İşin başına geçtiğimde neler olacağını kimse tahmin edememişti. Milyonlarca dolarlık işi devraldım ve beş yıl içinde üç katına çıkardım.

"Bitirdiğimizde..." Tanrım, neden terliyorum? "Seninle olan arkadaşlığımı mahvetmiş olabileceğimi fark ettim ve bu Vi'nin daha fazlasını istemeyeceği anlamına geliyordu. Aklımı kaybettim. Doğru düzgün düşünemiyordum bile. Aşağı indiğimde Callie oradaydı ve Vi ile aramızdaki ilişkiyi bitirmem gerektiğini biliyordum, aksi takdirde arkadaşlığımız mahvolacaktı..."

Bana hırlarken dudakları yana doğru kıvrılıyor. "Peki sen ne yaptın?" Sesindeki öfke daha küçük bir adamı bile kıvrandırırđı.

"Tam bir aptaldım. Callie'yi yatak odasına götürdüm. Vi bizi gördü ve elimi onun kışında gördü." Violet'la birlikte olma şansımı mahvetmişim. "Callie'yi odaya götürdüğümde onu becermedim. Hatta ona defolup gitmesini söyledim ama Vi beni görmüştü ve yüzündeki acıyı asla unutamadım." Benim de unutmak istemediğim bir şey, bunu yapmamalıydım, aramızda hiçbir şey olmamasına rağmen Violet'i incitti.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, tam bir koruyucu ağabey gibi görünüyor. "Bunu düzeltmek için ne yapacaksın?"

"Keşke yapabilsem ama Vi benden nefret ediyor. Bana neredeyse hiç zaman ayırmıyor. Bir ilişkisi olduğundan bahsetmiyorum bile." Onunla konuşmayı denedim ama sanki onun için önemli değilmişim gibi davranıyor ve başka bir adamla birlikte olmasından nefret ediyorum.

Cam gülüyor, "Rhea'nın babası Lance'ten mi bahsediyorsun?" Başımı salladım. "O tek gecelik bir şeydi. Vi ona Rhea'dan bahsettiğinde, 'yle ya da bebekle hiçbir şey yapmak istemediğini söyledi."

Kulaklarım uğuldamaya başlarken kan beynime hücum ediyor. O bekar.

Hay sikeyim. Özür dilemenin, onu beni affetmeye ikna etmenin ve bunu bir daha asla yapmayacağımı anlamasını sağlamanın bir yolunu bulmalıyım. Her zaman Violet Washington'ı istedim ve bu asla değişmeyecek.

"Bunu düzeltmenin bir yolunu bulun. Artık hepimize ihtiyacı olacak. Ama onu bir daha incitirsen, seni dövmele hiçbir şey engel olamaz."

Gülümsememi bastırıp başımı sallıyorum, "Deneyeceğim. Peki Rhea'ya yardım etmek için ne yapabilirim?"

İçini çekerek, "Rhea'nın ameliyatının sigorta masraflarının çoğunu bir işin yoksa yapabileceğin bir şey yok. Ameliyat masraflarını karşılayabilmek için başka bir işe girdi. Tommy Garant için çalışıyor." Hırlıyor ve yumruklarım sıkılıyor. Tommy ona bok gibi davranacak orospu çocuğu. "Daha iyi bir işe ihtiyacı var, daha iyi para verecek bir işe."

Zihnim dönmeye başlıyor ve sırtıyorum. Hem ona ihtiyacı olan her şeyi verecek hem de her gün benimle yakın temas halinde olmasını sağlayacak bir fikrim var.

"Oh, kahretsin," diye yorum yapıyor. "Ne düşünüyorsun lan sen?"

"Onu bana bırakın, benim olduğu kadar onun da sorunlarını çözecek bir fikrim var."

Gözlerini bana dikeyor ama başını sallıyor. "Bunu onun için halledersen ödeşmiş oluruz."

Vi'yle yatmış olmamı onun kadar iyi karşılamayacağını bilmeliydim. Onu tanıyorsam, intikam almak için bir plan yapıyordur.

"Umalım da beni dinlesin."

"Akşam yemeğinde orada olacak, seni onun yanına oturtacağım ve sen de o meşhur cazibeni onun üzerinde kullanabilirsin." Yüzündeki sırıtış bana Vi'nin cazibeme karşı bağışıklığı olduğunu bildiğini, onu etkilemesine izin vermeyecek kadar benden nefret ettiğini söylüyor.

Piç kurusu.

Şimdi Vi'nin bu konuda ne kadar ciddi olduğumu anlaması ve ne olursa olsun Rhea'nın ameliyatının ve diğer her şeyin parasının ödeneceğini bilmesi için birkaç telefon görüşmesi yapıp topu taca atmam gerekiyor.

Menekşe

Restorana giren Rhea, Cameron'ı gördüğünde tiz bir çılgılık atıyor. Minik elleriyle amcasını istediğini belli eden hareketler yapıyor. Cam her zamanki gibi tereddüt bile etmeden bize doğru yürüyor ve kızımı kollarımdan alıp yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Daha iyi görünüyorsun," diyor bana usulca, sonra bakışlarını Rhea'ya çevirip ona gülümsüyor. "Hiç uyuyabildin mi?"

Uyumak mı? Neymiş o? "Biraz," diye yalan söylüyorum, eğer ona iyi uyuyamadığımı söylersem, istediğini elde edene kadar bana patronluk taslamaya çalışacaktır ve şu anda buna ihtiyacım yok.

"Yalancı." Kendi iyiliği için fazla gözlemci. "Daha önce Drew'la konuştum ve ona Rhea'dan bahsettim."

Donup kaldım. Ne oluyor be? Ona kaşlarımı çatıyorum. "Neden?" Drew'a söylediği için sinirlenerek fısıldıyorum.

"Çünkü o benim en iyi arkadaşım ve söylenecek birine ihtiyacım vardı. biliyorum sen onu sevmiyorsun , ben anlıyorum sonra

İkiniz arasında olan her şey için özür diliyor ama Vi, telafi etmek istiyor."

Sözleri karşısında geriye doğru sallanıyorum. "Biliyor musun?" Dehşetle soruyorum, Cam'in aramızda olanları bilmesini hiç istemedim. Tanrım.

Başını sallıyor, "Aptaldı Vi, ama beslediğin nefreti hak etmiyor."

Öfke vücudumda yuvarlanıyor, "Öyle değil mi?" Sesim düşündüğümünden çok daha sakın, ama yine de Cam'in ses tonunu bilmesi ve ince buz üzerinde yürüdüğüünün farkında olması gerekirdi. Çok ince bir buz.

Başını salladı, "Evet, ikiniz de gençtiniz."

Alay ediyorum, "Beni becerip gitmesini atlatabilirim ve atlattım da." Yalancı. "Ama iki dakika bile geçmeden, başka bir kadını başka bir odaya götürmesi, dudaklarının boynuna yapışması ve elinin kıkına yapışması, onu affetmekte zorlandığım bir şey. Beni küçük düşürdü, incitti Cam."

Cam'in gözlerinde parlayan öfke benimkini yatıştırmalı ama yatıştırmıyor. "Bilmeni hiç istemedim. Drew senin en iyi arkadaşın ve isteyeceğim son şey ikinizin bu yüzden konuşmayı kesmeniz olur."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Seninle hep aynı, Vi." Yanağımdan öpüyor. "Her zaman kendinden başka herkesi düşünüyorsun. Drew ve ben iyi olacağız."

Gözlerimi kısıyorum, "Yine de onunla konuşmamı, onu affetmemi mi istiyorsun?" Sadece sırtıyor, "İyi. Ama beni bir daha kızdırırsa, seni suçlayacağım."

"Hadi," diyor kolunu omuzlarıma dolayarak, Rhea hâlâ kalçasına yapışık, dağınık saçlarını çekiştirerek.

Bizi masaya götürüyor ve herkes çoktan gelmiş. Monique bana ters ters bakıyor, Trellan saatine bakıyor ve annem sadece Rhea için kocaman gülümsüyor. Ebeveyn olduğunuzda olan bir şeydir bu, sıralamada aşağıya inersiniz. Önce karşılanıyorsa, çocuklarınızdan sonra karşılanırsınız. Ben oldum

Artık alıştım ve bunu eğlenceli buluyorum. Sadie gözlerini cep telefonuna dikmiş, beni selamlamak için başını kaldırmaya zahmet etmiyor ve ben de buna minnettarım, selamlamalarının sahteliği beni utandırıyor.

Ancak Drew'un yoğun bakışları kesinlikle benim üzerimde, yüz hatlarını nasıl maskeleyeceğini öğrenmiş ve onu okumak zor. Ne düşündüğünü ya da ne hissettiğini asla bilemiyorum. Bundan nefret ediyorum, özellikle de adam beni çok iyi okuyabildiği için.

Herkesi selamlıyorum, Monique ve Trellan'a hızlıca merhaba demekten başka bir şeyle vakit kaybetmiyorum. Tabii ki tek boş koltuk Cam ve Drew'un arasında kalacak şekilde bırakılmış.

Cam mama sandalyesini annemin yanına yerleştirirken annem bana, "Bebeğim, ben alırım, Rhea, sen yerleş ve yemeğinin tadını çıkar," diyor.

Monique yüksek sesle bağıyor ve ben ona ters ters bakıyorum, zorbalardan nefret ederim ve Monique de tam olarak öyle biri. "Sipariş vermeye hazır mıyız? Otuz dakikadır burada oturuyoruz." Sebebin ben olduğumu söylemek istercesine bana sert bir bakış attı.

Cam'in eğilip Sadie'ye bir şeyler fısıldamasını izliyorum, cep telefonunu masaya bırakıyor ve anne babasına bakıyor. "Anne," diye iç geçiriyor Sadie, "on dakikadır buradasın."

Cam'i dilimi tutmayacağım konusunda uyardım. "Komik, çünkü bana yedi buçukta burada olmam söylendi ve ben de o saatte geldim. Belki zamanında *gelebilseydin*, kimse sana saat kaçta gelmen gerektiği konusunda yalan söylemezdi."

Kadın öfkeyle soluk soluğa kalır ama kocası da dahil olmak üzere masanın etrafındaki herkesin yüzünde sırıtkan bir ifade vardır.

"Tommy's'de ne zaman işe başlıyorsun?" Annem Rhea'yla uğraşırken soruyor.

"Pazartesi." Sözlerim üzerine Drew gerildi. "Sorun nedir?" Ona sessizce soruyorum.

Gözleri hafifçe açıldı ve neredeyse beş yıldır ilk kez ondan doğru düzgün bir tepki alabildim. "Sana bir teklifim var, ikimize de yardımcı olacak bir şey."

Şimdi hem şaşırdım hem de biraz temkinliyim. "Ne oldu?"

"Yemeğimizin tadını çıkaralım ve sonra konuşuruz?" Sesi yumuşak ve onu daha önce hiç bu şekilde duyduğumdan emin değilim.

"Elbette," diye omuz silkerek cevap veriyorum, gerçekten onunla tartışacak havada değilim.

"Rhea nasıl? İyi vakit geçiriyor gibi görünüyor."

Bebeğime bakıyorum ve yüzünde parlak bir gülümseme olduğundan eminim, annesi karnını gıdıklarken ön dişleri görünüyor. Drew'a döndüğümde ateşli gözlerle beni izliyor, "O iyi, bazı günler diğerlerinden daha kötü oluyor."

"Ameliyat yardımcı olacak mı?"

Cam ona her şeyi anlatmış gibi görünüyor.

"Doktorlar umutlu, hastaların iyileştiğini ve sağlıklı bir yaşam sürdüğünü söylüyorlar. Benim de tek istediğim bu."

Başını sallıyor. "Hepimiz bunu istiyoruz Vi, her birimiz. Rhea'yı seviyoruz."

Eli hafifçe kalçama dokunduğunda keskin bir nefes alıyorum, tüylerim diken diken oluyor ve hala benden bu tür bir tepki alma gücüne sahip olmasından nefret ediyorum.

"Neden bu kadar iyi davranıyorsun?" Ses tonumdaki ısırığa engel olamıyorum. Beni daha önce de incitmişti, bu yüzden her zaman nedenlerini araştırıyorum.

"Ben hep böyleydim bebeğim, sen beni hep uzakta tuttun." Sesindeki samimiyet kalbimi yerinden oynatıyor.

Hay sikeyim. Adam haklı.

"Benden ne istiyorsun, Drew?"

"Çok fazla şey var, Vi. Hepsi seni de içeriyor. Ama bu gece yemeğimizin tadını çıkaracağız, sonra sana teklifimi söyleyeceğim."

"Ve sonra?" Ne söylemediğini bilmek isteyerek soruyorum.

"O zaman oradan devam ederiz. Yapmam gereken çok şey var.

telafi edeceğim. Seni incittim tatlım ve bunu edeceğim."

Elini kalçamdan uzaklaştırmalıyım. Ona teklifini kışına sokmasını söylemeliydim. Ondan uzak durmalıyım; beş yıl önce beni incitmesi derin yaralar açtı. Ama yapmadım. Onun yerine başımı sallayıp elini ve sıktım.

Bana şimdiye kadar verdiği en güzel gülümsemeyle ödüllendiriliyorum, yeşil gözleri o kadar parlak ve mutluluk dolu ki gülümsemesi belli oluyor. Drew'a karşı hissettiklerimin yok olmadığını fark ettiğimde midem sıkışıyor ve sertçe yutkunuyorum. Hayır, sadece gömülmüşlerdi ve şimdi çirkin yüzlerini gösteriyorlar.

Drew

Vi'nin restorana girişini, kıvrımlarını saran ve muhteşem göğüslerini sergileyen siyah elbisesini izlerken vücudum geriliyor. Tanrım, çok güzel bir kadın, ama onu daha da güzel yapan şey, kalçasındaki güzel kızına ısılt ısılt gülümsemesi.

Rhea amcası Cam'i gördüğünde yüzü aydınlanıyor. Bu kadar küçük bir kıza göre verecek çok fazla sevgisi var ve o insanlardan biri olma şansına sahip olmak için neler yapmazdım.

Yemek boyunca Vi'yle konuştuk, her şeyi hafif tuttuk, geçmişten bahsetmedik, Rhea'nın ameliyatından ya da tek başına devam ettiği gerçeğinden söz etmedik. Onun bu kadar iyi bir anne olmasına hayranlık duyuyordum ama bekar bir anne olduğunu bilmek beni onunla daha da gururlandırdı. O çok özel biri; bunu uzun zamandır biliyordum.

Neyse ki Monique ve Trellan tatlıya kalmak ayrılırlar. Onlar gider gitmez Vi daha uzun oturur ve daha rahat gülümser. Rhea hayatının en güzel anlarını yaşıyor, Cam ve Mindy'nin arasında sevgiyle şımartılıyor. Mindy'nin onu çok sevdiği açıkça görülüyor.

Torun ve Cam, ne zaman Rhea'dan bahsedilse o adam koca bir yapışkan yığınınna dönüşüyor.

"Vi, bebeğim, babanla konuşuyordum..." Mindy başlıyor, Hamilton akşamları çalıştığı için yemeğe gelmedi, yerel bir fabrikada müdür ve tanıdığım en iyi adamlardan biri. O benim hiç sahip olmadığım babam. "Biraz birikmiş paramız var, onu sana vermek istiyoruz, böylece Rhea'nın ameliyatı için ödeme zamanı geldiğinde büyük bir darbe olmayacak."

Vi'nin yanımda gerildiğini hissediyorum, ona bakıyorum ve yumruklarını sıkıp kalçalarına dayadığını, tırnaklarının avuçlarındaki eti ısırdığını görüyorum. Mindy'ye cevap veremeden Cam konuşuyor.

"Ona yardım edebileceğimi de söyledim, biraz birikmiş param var."

Sadie'nin keskin nefes alışıyla Vi'nin eline uzandım, o da sanki bir can simidiymiş gibi benimkine yapıştı. "Evimiz için depozitoyu sen mi verdin?"

"Siktir," diye mırıldanıyor Vi elimi sıkıca kavrarken. Eli benimkine karşı çok küçük ve narin.

Sadie'nin Vi'ye yönelttiği çirkin küçümseme duygularımı pekiştiriyor. O bir sürtük ve Cam ondan çok iyisini hak ediyor. Altı yıl önce ona pençelerini geçirdi ve o zamandan beri onu taşaklarından tutarak yönlendiriyor. Ama onun hayatını belirlemeye çalışıyor ve erkeklerle takılmak istediğinde ya da Vi ve Rhea ile vakit geçirmek istediğinde bile hep şikayet ediyor.

"Evet, o benim param, Sadie. Benim param. ben kazandım, ben biriktirdim. Yeğenimin ameliyat parasını ödemek için kız kardeşime vermek istersem veririm," diye hırlıyor ve ben de sırtıtmamak için kendimi zor tutuyorum, ona karşı çıkmasının zamanı gelmişti.

"Bizim," diye tıslıyor, "bizim paramız. Bir ilişkimiz var Cameron. Hayatımızda yeni bir sayfa açıyor olmamız gerekiyordu. Bir ev almamız, evlenmemiz ve çocuk sahibi olmamız."

Vi ayağa kalkar, "Gitme vaktimiz geldi." Rhea'ya uzanır ve Mindy 'yi 'nin ayaklarına götürür. "Teşekkürler size için a

harika bir akşam."

Cam hesap için garsona eliyle işaret eder, Rhea ve Mindy ceketlerini giyip ayağa kalktıklarında garson da hesabı getirmiştir.

"Cam, beni sonra ara," diye tembihliyor Mindy, Sadie'ye bakarken yanağına bir öpücük konduruyor. "Drew, sevgilim..." Yüzünde gamzelerini ortaya çıkaran kocaman bir gülümseme var. Bana her zaman canım derdi, büyürken kendi evimden çok onların evinde vakit geçirdim. Annem hep çalışıyordu çünkü babam yoktu. "Bir iyilik yapıp Vi ve Rhea'yı eve götürebilir misin? Araba koltuğu arabamda. Kathy'nin evine uğramam gerekiyor ve Rhea da uyumak üzere."

Daha iyisini bilmesem Mindy'nin çöpçatanlık yapmaya çalıştığına yemin edebilirdim. "Elbette, Vi sorun etmediği sürece."

Cam'in başıyla onayladığını görüyorum ve Vi gözlerini kısıyor. ", " diye fısıldıyor ama ben onu duymayı başarıyorum. "Sorun olmadığı sürece," diyor bana yumuşak bir gülümsemeyle, Rhea başını omzuna yaslayıp uykuyla savaşılmaya çalışırken gözleri düşüyor.

Sorun mu? Onunla vakit geçirmek asla sorun değildir. "Hayır, hepiniz iyisiniz. Hazır mısınız?" Gitmek isteyerek soruyorum, ihtiyacım olan son şey Sadie'nin Vi ve Rhea hakkında söylenmesini dinlemek. Bunu yaptığını duyarsam aklımı kaybederim ve hepimizin onun hakkında ne düşündüğünü tam olarak öğrenmesini sağlarım.

Cam ayağa kalkıyor, Sadie'nin söylediklerine henüz cevap vermedi ve onu tanıyorum, öfkeden kuduruyor. Gözlerinin gerginliği, çenesinin sıkılığı. İkisi eve gider gitmez bir sürü şey konuşulacak ve gecenin sonunda hâlâ birlikte olup olmayacaklarından emin değilim. Özellikle de Sadie sonunda Cam'e gerçek şirret ve bencil tarafını gösterirse.

Cam masaya para atarken, "Annemin arabasından koltuğu getireyim," diyor. "Sadie, git arabada bekle, uzun sürmez." Sesindeki hırıltı Sadie'yi

Geri çekiliyor. Bu kez onu çok zorladı, Sadie de dahil olmak üzere hepimiz biliyoruz ki Cam ailesini çok seviyor, onlar onun her şeyi. O ve Vi büyürken neredeyse birbirlerinden ayrılmazlardı ve giderek daha da yakınlaştılar. Cam Rhea'yı şeyden çok seviyor, onun için elinden geleni yapar.

Washington'ları restorandan çıkarken takip ediyorum, Sadie arkadan geliyor, yere odaklanırken başı öne eğik. şeyi berbat ettiğinin farkında ve hiç şüphesiz neden böyle bir taşkınlık yaptığına dair bir açıklama bulmaya çalışıyor.

Herkesle vedalaştıktan ve Rhea güvenli bir şekilde araba koltuğuna oturduktan sonra Vi bana adresini veriyor ve sonunda daha rahat nefes alabiliyorum. Bir ilişkisi yok ve sonunda ben yokmuşum gibi davranmıyor.

"Bir teklifin mi var?" diye soruyor, yolculuğun üzerinden on dakika bile geçmeden. O kadar beklemesine bile şaşırdım.

"Yanındaki zarfı görüyor musun?" Gözlerimi yoldan ayırmadan ve kalbim boğazımda önümdeki arabalara odaklanarak soruyorum. Rhea'nın arabamda olmasını hiç düşünmemiştim ama bir şey olursa diye endişeleniyorum. "Aç ve oku," talimat veriyorum.

Vi sözleşmeyi okurken kâğıtların hışırtısı ve Rhea'nın yumuşak horultuları dışında araba sessiz.

"Ciddi misin sen?" Sesi nazik ama şok doluydu.

"Evet, bir asistana ihtiyacım var, güvенеbileceğim birine ve benden nefret ettiğini bilsem de sana güvenebilirim Vi. Bir iş ihtiyacın var, şirketimin sunduğu tüm avantajların yanı sıra Rhea'yla olabildiğince çok zaman geçirebilmen için dokuzdan beşe sabit bir iş." Bir asistan için ilan vermek istiyordum ama Cam bana Rhea'dan söz edince işi Violet'e teklif edeceğimi hemen anladım.

"Ama..." Başını sallıyor, karşıdan gelen arabanın farları yüzünü aydınlatıyor ve ben gözyaşlarını görebiliyorum.

gözlerinde parlıyor. "Neden?" diye soruyor, boğazı düğümleniyor. "Bunu neden yaptın?"

"O gece Callie'yi hiç becermedim, Vi."

Keskin nefes alışını beni dinlediğini gösteriyor. Güzel.

"Tuvalete gittim ve tek Cam'in benden ne kadar nefret edecekti. Aptalın tekiydim. Anlamak zorundasın, senin ailen benim büyürken sahip olduğum tek aileydi. Annen ve baban benim için ebeveyn gibiydi ve aklımdan geçen tek şey hepsini kaybedecek olmamdı..."

"Böyle bir şey olmazdı." Eli benimkine uzandı ve sıkıca sıktı. "Ne olursa olsun seni seviyorlar."

"Bunu şimdi biliyorum, ya o zamanlar? Götün tekiydim. Beni ve Callie'yi gördüğünde benim için fazla iyi olduğunu anlayacağını düşünmüştüm. Ama yüzünü gördüğümde..." Hay sikeyim. Bu asla unutamayacağım bir şey. "Seni incittim tatlım ve bunun için sonsuza dek üzgün olacağım. Önemli olan tek şeyin seni sevmek olduğunu fark etmeliydim."

"Beni sevmek mi?" Yankılanıyor, "Beni sevdin mi?" Sesi o kadar şaşkın geliyor ki, sanki böyle bir şey düşünülemezmiş gibi.

"Sözleşme, Vi, iyice düşün ve yarın bana haber ver," diyorum, şu anda bu konuya girmek istemiyorum. "Eğer kabul edersen, kütüphaneye bildirimde bulunman ve Tommy denen o pisliğe çalışacak başka bir yer bulduğunu söylemen gerekecek."

Evinin önüne geldiğimde "Bunu düşüneceğim," diye beni temin ediyor. "Teşekkür ederim." Orta konsola uzanıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. Dudakları yumuşak ama ıslak, ağlıyor.

"Rhea'yı sana getirmemi ister misin?"

"Araba koltuğunu yarın senden almamın bir sakıncası var mı?" "Yarın işten önce getireyim mi? Olur mu? Senin için?"

Parlak bir şekilde gülümsüyor, "Evet, teşekkür."

Arabadan çıkıp Rhea'yı aldı; Vi onu araba koltuğundan kaldırıırken küçük kız bile.

"Sen iyi bir adamsın, Drew," diye fısıldıyor kapıyı kapatıp evine geri dönmeden önce.

Şok içinde oturuyorum, benden nefret etmiyor.

Belki, sadece belki, sonunda sevdiğim kadını ait olduğu yere, kollarıma alabileceğime dair bir umut vardır.

Menekşe

Drew Rhea'yla beni eve getirdiğinden beri kontratı bilmem kaçınıcı kez okuyorum. Bu gece aramızda bir şeyler değışti ve bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Onun yanında her zaman duvarlarımı yükseltmek zorunda olmamak güzel. Bir zamanlar onu seviyordum ama Cam'in en iyi arkadaşı olduğı ve beni sadece Cam'in sinir bozucu küçük kız kardeşı olarak gördüğüne inandığım için bunu iğneleyici yorumların ve hakaretlerin arkasına saklıyordum. Ta ki ona sahip olduğum her şeyi verdiğim ve tüm hayallerimin gerçekleştiğini düşündüğüm o geceye kadar. Sonra her şey paramparça oldu. Nefrete uzun süre tutundum ve bu gece nihayet bırakabildim.

Drew'a güveniyor muyum? Hayır, bana her şeyi açıkladı ve aptal olduğunu düşünsem de ondan nefret etmiyorum. Aptallığın da ötesinde, bunu neden yaptığını bir şekilde anlıyorum ama sonuçta yaptıkları beni her şeyden çok incitmesine neden oldu. Hâlâ kırgınım ama Cam haklıydı, bunu aşmalı ve Drew'a şans vermeliydim.

Ön kapım açıldı ve ona doğru baktım, Cam'in elinde bir çantayla içeri girdiğini görünce hiç şaşırmadım.

eller. "İşler o kadar kötü mü gitti?" Çantasını yere atıp sandalyeye yığılırken soruyorum.

Başını sallıyor, "Korkunçtu. Tanrım, ciyak ciyak bağılıyor." Yüzünü buruşturuyor ve ben de içten içe ürperiyorum, Cam'le yaptığımız planlardan memnun olmadığında o kadının bana bağırmasını çok kez dinlemek zorunda kaldım.

"İçecek bir şey ister misin?" Kontratı sehpanın üzerine bırakırken ona sordum.

Başını sandalyeye yaslıyor, "Evet, büyük bir viski."

Mutfğa doğru ilerliyorum, kalbim onun için acıyor. Sadie'den ne kadar nefret etsem de Cam onu gerçekten seviyor. Dolabın arkasında sakladığım viskiye uzanıyorum.

"Vi, burada kalmamın bir sakıncası var mı?"

Gözlerimi deviriyorum, gerçek mi bu? Sanki hiç hayır diyecekmişim gibi. "Boş yatak odası çoktan hazırlandı." Annem bazen geceyi burada geçiriyor, babam gece vardiyasında çalışırken yalnız kalıyor. Bu akşam benimle kalabileceğini düşünmüştüm.

Bardağı ona uzattım ve kanepedeki yerime oturdum. "Ne oldu?"

Viskiyi bir dikişte içiyor. "Tanrım, ne zaman bu kadar..." Başını tiksintiyle sallıyor.

"Kaltak mı?" Arz ediyorum ve anında dudaklarımı kapatıyorum.

Kahretsin, bir şey söylemek istememiştim.

"Ne yaptı?" diye iç geçirmeden önce gözleri biraz daha açılıyor.

Başımı salladım. Olmaz öyle şey. Ben bir şey söylemiyorum. "Sadece yemekte söylediklerinin şirretçe olduğunu söylüyordum."

"Saçmalıyorsun, Vi. Belli ki sana bir şeyler söylemiş. Ne olduğunu bilmek istiyorum." Sesi öfke doluydu.

"Cam..." Fısıldıyorum, bana onun hakkında bir şey söyletmemesi için yalvarıyorum. "Bu gece ne oldu?"

O alır için onun ayaklar ve gider için ve Mutfak,Saniyeler içinde elinde viski şişesiyle geri döndü.

"Kendini kaybetti ve bana bir ultiatom verdi. Ya parayı bir ev için depozito olarak kullanacaktım ya da işi bitecekti."

Kalbim sıkışıyor, bunun onun başına gelmesini hiç istemedim. Bu yüzden ondan gelen teklifi en başta reddettim. Sadie'nin ne düşüneceğini biliyordum ve Cam bunu söylediğinde ortaya çıkacak tartışmayı istemedim, ki sonunda söyledi.

"Bu gece uyu," dedim ona. "O zaman yarın gidip onunla konuş. İkiniz uzun birliktesiniz."

Ellerini yüzünde gezdiriyor. "Mesele şu ki Vi, o evlilik ve çocuk istiyor."

Kaşlarımı çattım. "İstemiyor musun?" Hep çocuk istediğini düşünmüştüm. Rhea'yla çok iyi anlaşıyor.

"Onunla, hayır," diyor bana dürüstçe. "Bu kadar uzun süre birlikte olacağımızı düşünmemiştim. Ondan hoşlanıyorum, hatta bir ara onu sevdiğimi bile düşünmüştüm ama açıkçası çok yorucu biri. Kadın her şeyi kendi istediği gibi yapmak zorunda ve bu beni zamanın yarısında kızdırıyor, diğer yarısında? Umurumda bile değil."

"Ne halt etmeye onunla kaldın?" Madem mutlu değildi, neden kendini daha fazla sefaletle maruz bıraktı?

Omuz silkiyor, "Kolaydı. Uygun."

"Yani bitti mi?" Bu düşünce karşısında kendimi biraz mutlu hissetmekten alamıyorum ve bu beni boktan bir insan yapıyor.

Başını sallıyor, "Evet, bitti ve çok rahatladım. Çok boktan şeyler söyledi ve bittiği için çok mutluyum. Bu gece tam bir sürtüktü; sonunda onun gerçek yüzünü gördüm. Buraya gelirken annemi aradım."

İrkildim. Annem Sadie'nin en büyük hayranı sayılmaz, tıpkı benim gibi, biz de Cam'in mutlu olmasını istiyoruz.

"Evet, Sadie'nin sadece sana ve Rhea'ya değil, anneme de nasıl davrandığını anlattığında benim tepkim de tam olarak buydu. Neden bana söylemedin?"

Ayaklarımı bacaklarımın altına kıvırıyorum, "Ne demeliydin? arkadaşının benimle ya da kızım ile vakit geçirmenden hoşlanmadığını. Ne zaman benimle ya da kızım ile

benim hakkımda mı yoksa Rhea hakkında mı konuştu? Bana gerçekten inanır mıydın?"

Bir an sessiz kaldı ve haklı olduğunu anladığını biliyorum. Bana inansa da inanmasa da Sadie her şeyi çarpıtarak kıskanıyormuşum gibi gösterecekti.

"Ne değişti Cam?" Yavaşça soruyorum, bu ani ayrılığı kafamda tam olarak oturtabildiğimden emin değilim. "İkiniz birlikte bir ev almaya karar vermişsiniz. Bir kavga bunu değiştiremezdi, değil mi?"

Başını sallıyor, saçları gözlerine düşüyor ve onları fırçalıyor, "Hayır, o kadar çabuk değişmedi. Geleceğimiz hakkında konuşuyorduk ve ben bir ev almak istediğimi söyledim. Asla onunla demedim."

Nefesim kesildi, daha önce hiç bu kadar duygusuz olduğunu duymamıştım.

Omuz silkiyor, "Biliyorum, ben bir pisliğim. Onunla birlikte olmanın o kadar da kötü olmayacağını düşündüğüm zamanlar oldu. Yatakta harikaydı ve çok tatlı olabiliyordu. Ama bir ev satın almaya kalkıştığında, o yola girersek işlerin değişeceğini düşündüm."

Sanırım bunu anlayabiliyorum. Birini sevmek zordur ve her ilişkinin yürümesi için ortak bir çaba gerekir. Ama bunu anlamakta zorlanıyorum. "İkiniz de çok aşık görünüyordunuz."

Başını bir kez daha sallıyor, "Düşündükçe, aşık olmaya aşık olduğuma daha çok inanıyorum, anlıyor musun? Hayatımda sevebileceğim ve değer verebileceğim birinin olması, ama Sadie o kadın değil ve bu gece bu dersi çok iyi öğrendim."

Dehşet mideme yerleşiyor, "Ne oldu?"

Kendine bir kadeh viski daha doldurur ve içer. "Ültimeatomun yanı sıra mı? Bana ailem hakkında ne düşündüğünü söyledi. Annemle babamdan nasıl nefret ve evlendiğimizde onları ziyaret etmeyi bırakacağını söyledi. Seni ve Rhea'yı küçümsediğini ve evlilik dışı hamile kalmanızın ne kadar aptalca olduğunu söyledi."

Derin bir nefes alıyorum ve tokatlama isteğime direniyorum. Görünüşe bakılırsa onun görüşleri de ailesininkilerden çok farklı değil. "Rhea'ya sahip olduğum için üzgün değilim," diyorum hafifçe savunmaya geçerek. "Bazı insanlar gerçekten de yirmi birinci yüzyıla adım atmalı."

Sırıttırıyor, "Söylediğim şey aşağı yukarı buydu, ama sözlerim o kadar kibar değildi."

"Peki şimdi ne olacak?" Onu geri almak için elinden geleni yapacağından hiç şüphem yok.

Sırıttırıyor, "Şimdi hayatımı yaşıyorum. Evin kira kontratı ay sonunda bitiyor, yarın Derek'i arayacağım, böylece evi bir sonraki ay için kiralamak üzere tekrar piyasaya sürebilecek." Derek Carter onun ev sahibi, aynı zamanda Drew'un da arkadaşı.

"Sadie ne olacak?" Bu kadar çabuk karar vermesine şaşırarak soruyorum.

"Yaşayacak başka bir yer bulmak için bir ayı olacak." Bundan hiç etkilenmiş gibi görünmüyor. "Burada kalabilir miyim?"

Gözlerimi deviriyorum, neden soruyor ki? "Elbette. Burada istediğin kalabileceğini biliyorsun."

Bana minnettar bir gülümseme veriyor. "Güzel, o zaman parayı alacaksın?"

Drew'un bu akşam bana verdiği sözleşmeye bir kez daha bakarken ona "Hayır," diyorum.

"Vi..." diye başlıyor, sesindeki hayal kırıklığı göğsümü ağrıtıyor.

"Biliyorum, Rhea ve bana yardım etmek için her şeyi yapmak istiyorsun. Ve yaptın da. Drew'la konuştun, bana bir iş teklif etti, Rhea'nın sağlık masraflarını karşılayacak bir iş. Teklifini kabul edeceğim. Bu onunla daha fazla zaman geçirebileceğim anlamına da geliyor." Sözlerimden sonra içimi bir rahatlama kaplıyor. Sanki omuzlarımdan büyük bir yük kalkmış gibi.

Cam yüzünde bir gülümseme oluşmadan önce gözlerini kırptırıyor. "Güzel. ne planladığını bilmiyordum ama iyi ki o

yardım etmek."

"Bunun için sana teşekkür etmeliyim." Övgüyü kabul etmek istemeyerek beni başından savdı. "Bir ev ararken burada Rhea ve benimle kalacaksın. Kendin söyledin, bir ev almak istiyorsun, o yüzden öyle yapacaksın. Seveceğin bir yer. Taşınman için de acele etmene gerek yok." Ayağa kalktım ve sözleşmeyi aldım. "Oda senin için hazır. İyi geceler Cam, seni seviyorum."

Başıyla kısa bir selam verdi, "İyi geceler Vi. Ben de seni seviyorum. Seninle gurur duyuyorum."

Onun sözleriyle kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Lanet olsun ona, beni ağlatmaya çalışıyor. "Ve ben de sendenim. Bu gece yaptığın şey büyük cesaret gerektiriyordu. Yarın ikimiz de geleceğe umutla bakacağız."

Dolu bardağını kaldırıyor ve bana doğru tutuyor. "Aynen öyle. İşler ikimiz için de iyiye gidiyor."

Tek istediğim Rhea'nın mutlu ve sağlıklı olması. Yarın şimdiye kadar yaptığım en zor ama en kolay şey olacak. Drew için çalışmak kalbime zarar verecek. Ama Rhea için cehenneme bile giderim. Umarım Drew ve benim aramdaki şeyler medeni kalabilir.

Bu gece öğrendiğim bir şey varsa o da Drew'a olan hislerimin kaybolmadığı, hatta her zamanki güçlü olduğuydu. Ama onlara göre hareket etmeyeceğim.

Hayatta

olmaz.

Asla

olmaz.

Drew

"Bay Jacobs..." Vi ofisine girerken eteğinin kalçalarına sımsıkı yapıştığını ve mükemmel vücudunu sergilediğini söylüyor. "Bay Theroux burada, önemli olduğunu söylüyor."

Kaşlarımı çatıyorum, genelde Jameson bir şeye ihtiyacı olduğunda arar. Haber vermeden geldiğine göre ciddi bir şey olmalı. "Onu içeri gönder," diyorum ve bilgisayarıma dönüyorum. Burada çalışmaya başlayalı iki hafta oldu ve şirketim için büyük bir kazanç oldu. Verimli biri ve müşterilerim ofisime girer girmez onları rahatlatıyor.

"Drew, uğradığım için üzgünüm ama bir iyiliğe ihtiyacım var," diyor Jameson önümdeki koltuğa gelip.

Ofisimin kapısını arkasından kapatırken bakışlarım Vi'nin kışına yöneldiğinde ona başımı sallıyorum, "Ne oldu?"

"Yellow Corner Enterprise," diyor sanki bu bana mantıklı gelmeliymiş gibi. "Her şeyi berbat etti ve şimdi de bir arkadaşıma bulaştığında neler olduğunu öğrenecek."

Kaşlarımı kaldırdım, "Edward ne yaptı?"

Adam ne zaman bırakacağını asla bilmiyor. Her zaman bir sonraki en iyi anlaşmayı bulmaya çalışır ve hatta kendi satar.

Bir sonraki parasını kazanmak için büyükanne. Pisliğin teki ve asla iş yapmayacağım biri. Ama şimdi Jameson'ı ve Tanrı bilir başka kimleri kızdırdı.

Jameson elini cebine atıp telefonunu çıkardı, ekrana birkaç kez dokunduktan sonra telefonu bana uzattı. E-postayı okudum, okuduğum her satırda öfkem içime işliyordu.

Beyler,

Büyük çocuklar olduğunuzu, elit olduğunuzu düşünebilirsiniz. Ama ben farklı biliyorum.

Ben seçkinim. Tek ve biricik Kral.

Şu andan itibaren işler değişecek.

Theroux ile başlayıp Jacobs ve Harlan ile devam ettim.

Üçünüzle bittiğinde Gold, Schofield ve Stephens'a geçeceğim.

Şaka yaptığımı mı sanıyorsun? Seni mahvedeceğim.

Ekte sizi biraz daha hoşnut edecek bir şey var.

Bana bulaşmayın beyler, sadece sizi değil, kadınlarınızı ve çocuklarınızı da mahvederim.

Wendy, Violet ve Rhea ve Marcus.

Benimle iletişime geçmek için on gününüz var, aksi takdirde dünya 'elit' işadamlarının gerçekte nasıl iş yaptığını öğrenecek.

Edward Yellow.

Gönderdiği ekli dosyaya baktım; Jameson, Christopher, Adam ve benim Millennium Hotel şubesini satın alma anlaşmamızla ilgili çok ayrıntılı bir belge. Dördümüz, hiçbirimizin reddedemeyeceği bir teklif almıştık. Millennium Otel şubeleri dünyanın gördüğü tüm otel zincirlerinden daha büyük olacak. Ancak ufak bir sorun vardı ve her birimiz gemiye atlamayı kabul etmeden önce bu sorun üzerinde kafa yorduk. Sahiplerinden birinin mafyayla bağlantısı var. İşin içinde olduğuna dair bir kanıt yok.

mafya işlerinin günlük işleyişinde yer almıyor, ama onlarla yakından bağlantılı.

Karısının, lanet mafya liderinin kız kardeşi olması gibi.

Bu Edward denen pislik bunu öğrendi ve şimdi bize şantaj yapmaya çalışıyor.

bir şey olmayacak.

"Ne istiyor bu pislik?" Öfkemi bastırmaya çalışırken soruyorum. Vi ile aramızdaki şeyler nihayet iyiye gidiyor. Artık bağırsaklarımı deşmek ister gibi bakmıyor bana, onunla flört ettiğimde de kaşlarını çatmıyor. Mafyayla iş yaptığımı öğrenirse çıldırır. Bırak onu, beni Rhea'nın yanında istemesine imkân yok. Jermaine'in mafyanın bir parçası olmaması önemli değil, sadece mafyaya bağlı olması bile insanların şüpheyile yaklaşması için yeter de artar bile. Bu yüzden Millennium Otelleri'ne katılımını gizlemek için elimizden geleni yaptık, o daha çok sessiz bir ortak olacaktı; dilsiz gibi.

"Hiçbir fikrim yok; o piçin bir şeyler çevirdiğine şüphe , değil mi?" Jameson soruyor ve ben de başımı sallayarak onaylıyorum. "Lanet olsun, bu piç bu belgeleri bulmayı nasıl başardı? Sahte olduklarını söyledim ama insanların buna inanmasına imkân yok."

"Ne istiyor?" Bir kez soruyorum.

Jameson cep telefonunu geri alırken iç geçiriyor. "Emin , onunla iletişime geçmemizi istiyor ve sanırım o zaman bize haber . Christopher onu öldürmeye hazır, sonunda Layla'yı Marcus'u görmesine izin vermesi için ikna etmeyi başardı. Eğer bunu öğrenirse, şu anda olduğundan daha da kötü olacak."

Hay sikeyim. Adam haklı. Layla kötünün de kötüsü. Christopher onunla tek gecelik bir ilişki yaşamış, kadın hamile kalmış ve Christopher onunla bir şeyler yapmak istemiş ancak bu asla yürümeyeceğini çok çabuk anlamış. O zamandan beri Marcus'u kullanıyor.

İstedikini elde edene kadar onu Christopher'a karşı kullanacak. Christopher'ın 'mafya' ile iş yaptığını öğrenirse aklını kaçıır.

"Ne yapacağız?" Şantaja boyun eğmeyeceğim. "Wendy'ye söyledin mi?"

Wendy onun eşi ve aynı zamanda kişisel asistanı, Vegas'ta yaşadıkları bir gece aralarındaki her şeyi değiştirdi ve o zamandan beri mutlular.

"Evet, şantaja maruz kaldığım için mutlu değil ve hamile olduğu için tehdit edilmesi beni daha da kızdırıyor."

Hiç şüphe yok.

"Plan nedir?"

Sırıttıyor. "arasında," diyor, yani o, ben, Christopher, Adam, Porter ve Liam. "Onu mahvedeceğiz. Her yerden atılmak üzere."

Öfke yavaş yavaş azalmaya başlar, intikam dolaşmaya başlar. "Christopher'a Layla'yı uyarmasını söyledim, her ne kadar İngiltere'de olsa da Edward'ın o kadar ulaşabileceğinden emin değilim. Peki ya Adam?"

Çenesi sıkılır, "Bir sonraki durağım o. Violet'a söyleyecek misin?" Jameson benim ve Violet'ın ilişkisi hakkında her şeyi biliyor. Bir gece çok fazla içtikten sonra içimi döktüm.

O haklı ve benim endişem Violet. O kadını seviyorum ve hiçbir şeyin yoluma çıkmasına izin vermeyeceğim. "Vi çok kızacak. İşi bırakır ve benimle hiçbir şey yapmak istemezse hiç şaşırman."

Ciddiyetle başını sallıyor, "Rhea'nın ameliyatı ne zaman?"

"Gelecek hafta, Vi çok gergin." Kahretsin, ben bile gerginim. Büyük bir ameliyata gireceği düşüncesinden nefret ediyorum ama buna ihtiyacı var ve ne kadar erken yapılırsa o kadar erken nispeten normal bir hayat yaşamaya başlayabilir.

"Rhea iyileştiğinde Vegas'a götürmeli, çatı katında bir süit tutmalı ve onları şımartmalısın. Buna bayılacaklar."

Gülümsüyorum, kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Vi'nin gevşemeye ihtiyacı olacaktı ve Rhea'nın iyi olduğunu bilmek bunu daha da iyi hale getirecekti. Hatta annesini de getiririm, gece boyunca Rhea'ya bakmasına izin veririm.

Kendi düşüncelerimin içinde kaybolmuşum ki Jameson'ın sözlerini anlamam biraz zaman alıyor. "Hazır oradayken Violet'le evlenmelisin."

Göz kırpıyorum. Evlen onunla. Ne oluyor lan? "Biz çıkmıyoruz bile, neden benimle evlensin ki?"

Ayağa kalkarken omuz silkiyor. "O zaman harekete geçsen iyi olur. O kadını kendine aşık etmek için yaklaşık bir ayın var."

"Kafana bir darbe falan mı aldın? Neden evlenmeyi öneriyorsun ki?" Şaşkına döndüm.

Sadece gülüyor, "Eğer onu seviyorsan. Evlen onunla. Bu kadar basit, Drew. Güven bana, sevdiğin kadınla evli olmak dünyadaki en iyi şeydir. Sadece sana güvenlik sağlamakla kalmaz, Violet'a da sağlar, Rhea'nın babası olacağından bahsetmiyorum bile."

Göğsüm yanıyor ve onu ovma dürtüsüne direniyorum. Jameson benim hoşuma gitmeyecek kadar zeki.

Rhea'nın babası olmak harika olurdu. Tam anlamıyla istediğim her şey olurdu.

Menekşe

Bir şeyler oldu. Drew şu anda ofisinde kilitli ve zar zor konuşuyor. Saat neredeyse beş ve her an çıkabilirim ama yapamam. Sorunun ne olduğunu bulmalıyım. Böyle olmasından nefret ediyorum. Birkaç hafta öncesine kadar onun yanında olmaya dayanamazdım. Şimdi, işe gelmeyi, onu görmeyi dört gözle bekliyorum. Aramızda neler olduğundan emin değilim ama her şey hafif ve eğlenceli.

Jameson Theroux gider gitmez bana bugün için kalan tüm randevularını iptal etmemi ve derhal avukatını aramamı söyledi. Endişeliyim, bu onun yapacağı bir şey değil. Genelde yoğun, azimli ve odaklanmış biridir. Ama bu farklı ve ne olduğunu bulmaya kararlıyım.

Cameron'a hemen bir mesaj gönderip Rhea'ya bakıp bakamayacağını ve geç saate kadar çalışacağımı soruyorum. Cevap vermekte tereddüt bile etmedi.

Cam: Tabii ki. En sevdiğim kızla teke tek zaman geçirmenin zamanı gelmişti.

Hemen cevap verip teşekkür ediyorum ve eve gittiğimde ona haber vereceğimi söylüyorum. Tanrım, o kadar şanslıyım ki

harika bir aile. Her biri Rhea'yı çok seviyor ve onlardan bana yardım etmelerini istediğimde hiçbirisi şikayet etmiyor. Hatta babam işten izin aldığında onunla vakit geçirmesine izin vermem için bana yalvarıyor.

Bilgisayarımı kapatarak ayağa kalkıyorum ve Drew'un ofisine doğru ilerliyorum. Kapıyı çalma zahmetine girmiyorum, bana gitmemi söyleyip gideceğini biliyorum. Ama hiçbir yere gitmiyorum, şu anda ona yardım etmenin bir yolunu bulmam gerekiyor. Kapıyı itip açar açmaz gözleri benimkilerle buluşuyor. Kaşlarını çatıyor ama gözlerindeki yorgunluğu fark etmiyorum. Kravatını çıkarmış, gömleğinin üst düğmesi açık, takım elbisesinin ceket masasının önündeki sandalyenin arkasına yayılmış ve gömleğinin kolları kıvrılmış.

"Vi..." diyor usulca ve kalbim sıkışıyor, kötü bir ruh hali içinde olmasına rağmen bana karşı hala çok nazik. "Hâlâ burada ne yapıyorsun tatlım? Evine, Rhea'nın yanına git."

Kapıyı arkamdan kapatıp ona yaklaşıyorum, takım elbisesinin ceketine uzanıp onu asıyorum. "Cam ona benim için göz kulak olacak. Aslında bu konuda çok mutlu. Onu ondan sakladığımı düşünebilirsin. Yani bizimle yaşıyor ve onu her gün görüyor." Başımı sallıyorum, işte Cam bu, onunla vakit geçirmekten mutlu.

"O harika bir amca." Masasından kalkıp ayağa kalkıyor. "Sorun ne Vi?" diye soruyor ve beni kollarına çekiyor.

Beş yıl önceki o gecedan bu yana bana ilk kez böyle dokunuyor. Onun kollarında olmak doğru hissettiriyor, sanki burada olmam gerekiyormuş gibi, eve dönmek gibi ve sadece bu düşünce bile ödümü koparıyor. Bu şekilde düşünemem, böyle hissedemem. Drew beni zaten bir kez kırdı, ona bunu tekrar yapma şansı vermem ve Drew'a aşık olmak çok kolay.

Ondan uzaklaşıyorum ve dokunuşunu anında özliyorum. Kalbimin ona daha yakın olmak için duyduğu özlemi görmezden geliyorum. "Senin için endişeleniyorum, neler oluyor Drew?"

Burnunun kenarını sıkarken dudakları geriliyor.

"Beni başından savmayı aklından bile geçirme," diyorum. Onu uzun zamandır tanıyorum ve ne zaman konuyu değiştireceğini biliyorum. Bunun olmasına izin vermeyeceğim. "Söyle bana, lütfen?"

İç geçiriyor ve başını sallayarak masasına geri dönüyor. ", Vi." Sandalyesine çöktü ve elini saçlarının arasında gezdirdi.

Dediği gibi yapıyorum, midem korkuyla doluyor. Ne halılar dönüyor?

"Bana şantaj yapıyor..."

Söyleyeceğini düşündüğüm son şey buydu. "Ne oluyor lan?" Fısıldıyorum, öfkem içimden akıyor Damarlar. "Kim tarafından? Ne ki?"

Gülümsüyor. Gerçekten gülümsüyor. Onda bir sorun var, olmalı. "Bunda komik bir şey olduğunu sanmıyorum."

Başını sallıyor, "Komik değil tatlım. Ama seni öfkeli görmek her zaman yüzüme bir gülümseme getiriyor."

Dudağımı ısııyorum, adam tatlı dilli. "Peki, sana kim şantaj yapıyor ve bu konuda ne yapacağız?"

Kaşlarını kaldırdı, "Biz mi?"

Başımı sallıyorum, "Evet, biz ve sorumdan kaçtığını bildiğimi sanma."

Sırıttırıyor ve korku yavaş yavaş başlıyor. "Edward Yellow."

Adını duyunca ürpermekten kendimi alamıyorum, pisliğin teki. Tommy Garant'tan bile daha kötü ve adam çok karanlık. Tommy ile birlikte bir fuhuş çetesine karıştıklarına dair söylentiler duydum.

Drew sandalyesinde arkasına yaslanır, ellerini başının arkasında birleştirir. "Evet, adam dünya yüzeyinde yürüyen en büyük pislik. Jameson, Christopher, Adam ve benim gömdüğümüzü sandığımız bir şeyi öğrendi ve herif onunla buluşmamızı istiyor. Bize şantaj yapmayı planlıyor ve en yakınımızdakileri tehdit ediyor."

Kalbim dururken gözlerimi kısıyorum, "Bana bunu söylüyorsun çünkü..." Düşündüğüm şeyin gerçek olmadığını söylemesini isteyerek sözümü kesiyorum.

Gözleri öfkeyle kararıyor, Drew'dan başka biri olsaydı ürperirdim, Drew beni asla bu Gekilde incitmezdi. "Çünkü o piç kurusu benim için en önemli insanların sen ve Rhea olduğunu öğrendi."

"Ama neden? Senin için hiçbir şey ifade etmiyorum..." Başımı sallıyorum, inkâr hızlıca geliyor ama gözlerindeki acı bana söylediklerinin doğru olduğunu söylüyor. "Beni terk ettin, Drew," diye hatırlatıyorum ona, aramıza biraz mesafe koymaya ihtiyacım var.

"Bu tartışmayı çoktan yaptığımızı sanıyordum. Sana söyledim Vi. Pisliğin tekiydin, aptalca bir karar verdim ve son beş yıldır bununla yaşamak zorundayım. Son beş yıldır seni her gün sevdim. Hata yapma Vi, elime fırsat geçse seni de Rhea'yı da kendime alırdım. Beni istediğine dair en ufak bir işaret ver, ben de üzerine atlayayım."

Nefesim kesildi. Aman Tanrım. Adam ciddi.

Ayağa kalktı ve bana doğru geliyor. "Sana söylemiştim tatlım, bana bir işaret ver, şeyi yaparım..." Benden birkaç santim uzakta, dudakları benimkine çok yakın. "Bunu mu istiyorsun?"

Hayır diyemiyorum. İçimdeki her şey evet demek için yalvarıyor ama yapamıyorum. Korkuyorum. Beni bir kez daha incitecek diye çok korkuyorum. Ama Drew'ın söylediği şey, beş yıl sonra bile bana aşık olduğu. Bu çok iyi bir yankı uyandırıyor çünkü ona olan aşkımdan vazgeçemediğime oldukça eminim. Başımı sallıyorum, kelimeleri söyleyemiyorum.

Beni sandalyeden kollarının arasına çekerken "Çok şükür," diye homurdanıyor. Bana tereddüt etme ya da geri çekilme şansı vermiyor. Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve ağzıma sahip olurken tek yapabildiğim sanki can simidimmiş gibi yapışmak oluyor.

Elleri vücudumda geziniyor ve ağzına karşı inliyorum. Tanrım, bir öpücük beni hiç bu kadar tüketmemişti.

Bu seferki öyle. Dili ağzımın içine giriyor ve ben bu anın içinde kayboluyorum, tamamen ve tamamen onun oluyorum.

Eli göğsümün yanından geçiyor ve nefes almak için öpüşmeyi . Durmuyor, dudakları boynuma yapışırken parmakları çakıllı meme ucumu çekiyor. Bacaklarımın arasında ısı birikiyor ve ona doğru sürtünüyorum, kalın siki karnıma doğru dikleşiyor. Sürtünmeye ihtiyacım var, orgazmımın geliştiğini hissedebiliyorum. Çok uzun zaman oldu.

Kendime engel olamıyorum, uzanıp fermuarını karıştırıyorum, içimde olmasına ihtiyaç duyuyorum. "Tatlım," diye mırıldanıyor.

Duramıyorum. Ona ihtiyacım var; içim yanıyor. Hiç kimseye şu anda ona ihtiyaç duyduğum kadar ihtiyaç duymamıştım. "Lütfen, Drew. Sana yalvarıyorum, lütfen sık beni."

Boğazının arkasından gelen derin inilti beni daha da inletiyor. Onun benimle olduğu gibi benim de onu arzuyla delirttiğimi bilmek baş döndürücü bir duygu. "Lanet olsun Vi, benden nefret etmeni istemiyorum."

Başımı sallıyorum, "Senden nefret edemem. Çok uzun zamandır deniyorum, işe yaramıyor. Lütfen, Drew, beni tekrar yalvartma. Sana içimde ihtiyacım var."

Kendisiyle savaşıyor gibi görünüyor, aleti taş gibi sert ve bana dokunmadan duramıyor, ama beni almak için herhangi bir hamle yapmadı. Alnını benimkine yaslıyor. "Tatlım..."

Başımı salladım, "Biliyorum. Tanrım, bebeğim, beni çok iyi hissettiriyorsun. Sana ihtiyacım var."

"Beni dinle Vi..." Elim sikinin etrafını sararken yutkunuyor, ben onu kavradıkça zonkluyor. "Seni seviyorum amına koyayım. Seni hep sevdim ve hep seveceğim..."

Sesindeki samimiyet karşısında gözlerim doluyor. "Tamam..." Kelimelere karşılık veremeyerek mırıldanıyorum. "Korkuyorum."

Elleri göğsümden eteğime doğru ilerliyor eteğimi kalçalarımın yukarı doğru itiyor, "Biliyorum tatlım, biliyorum. Sana söz veriyorum, bu bir sikişten daha fazlası. Seni şimdi alıyorum ve

Sen benimsin. Bu da Rhea'nın benim olduğu anlamına geliyor. Anlıyor musun?"

Zor yutkunuyorum ama başımı sallıyorum.

"Kelimelere ihtiyacım var Vi, onları duymaya ihtiyacım var."

"Evet, ben seninim. Şimdi lütfen sık beni." Onu pompalamaya başlarken pratik olarak ona tıslıyorum.

"Seni becermeyeceğim, Vi. Seninle sevişeceğim." Aletini pompalamaya devam ederken sözlerini başımla onaylıyorum.

"Masama ve eğil, kıcının havada olmasını istiyorum..."

O daha cümlesini bitirmeden ayaklarım hareket ediyor. Masasının üzerine eğildim, gözlerim onunkilerdeydi ve şehvetin parladığını görebiliyordum. Tanrım, o kadar seksi ki, çenesi sıkılı, gözleri parlak ve ağzı sert bir çizgi halinde. Bana gelmeden önce kendini toparlamaya çalıştığını biliyorum.

Bakışlarımı pantolonundan alamıyorum. Pantolonu açık ve siki sertleşmiş, karnına doğru bastırılmış bir şekilde hazır bekliyor. Beş yıl önceki halinden çok farklı, tamamen erkek ve bu sefer beni kırmaması için dua ediyorum. Hayatta kalabileceğimden emin değilim.

Drew

O benim. Tamamen benim ve buna inanamıyorum. Onun affını hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama aynı hatayı ikinci kez yaparsam lanetleneceğim.

Gözlerimi ondan alamıyorum. muhteşem, inlemeleri beni pantolonumun içine boşalmaya yaklaştırdı. Sanki yeniden ergenliğe girmiş gibiydim. Üzerimde nasıl bir etkisi olduğunu bilmiyor. Beni kontrol etmek için kızına zaman ayırması bile benim için dünyalara bedel. Daha önce kimse bana böyle bir şefkat göstermemişti. Onun özel olduğunu biliyordum ama kadın beni şaşırtmaya devam ediyor.

"Bütün akşam orada durup bana mı bakacaksın, yoksa buraya gelip beni sevdiğini gösterecek misin?" diye soruyor gülümseyerek.

Onun sözleriyle sikim seğiriyor, onun olmak için ölüyorum, ama beş uzun yıl oldu. Bir keşiş değildim ama o kadınların hiçbiri Violet'le kıyaslanamaz bile, o kendi sınıfında. Güzel, seksi, komik, zeki ve şefkatli. O mükemmel bir paket.

ve işte buradayım, sonunda ona sahip olan şanslı piç ve gitmesine izin vermiyorum.

Ona doğru yürüyorum ve arkasına geçiyorum. Kıçını havaya kalkmıştı ve elimi kıçına indirmeden duramadım. Sertçe. Zıplıyor ve sert bir nefes veriyor ve kıçını elime doğru itip sessizce daha fazlası için yalvardığında nutkum tutuluyor. Ona koyamıyorum, tekrar yapıyorum, elim bir kez daha kremsi tenine iniyor ve güzel bir kırmızı el izi bırakıyor.

"Tanrım, Drew." Kıçını elime dayayarak pantolonunu indiriyor.

Kızım çok azgın. Acaba ne kadar ıslak? Bir parmağımı amına sokuyorum ve duvarları etrafımda gerilirken inliyorum. "Sırılsıklam," diye homurdanıyorum, sikimi içine sokma ve ikimiz de bayılana kadar onu sikme dürtüsüyle savaşıyorum.

Onu parmaklamaya başladığımda yüksek sesle "Evet," diye inliyor. "Oh, Tanrım, Drew." Parmağıma sürtünüyor ve yakın olduğunu biliyorum, kendini boşaltmaya çalışıyor.

Diğer elimi tekrar kıçının yanağına doğru indiriyorum ve parmağımın etrafında patlarken çığlık atıyor, amı kasılıyor; o kadar sıkı ki, sanki onu daha da içine çekmeye çalışıyormuş gibi hissediyor.

"Lütfen Drew, sikine ihtiyacım var," diye yalvarıyor bana, sesi ağlamaya yakınmış gibi geliyor ve bana ne kadar ihtiyacı olduğunu, bana ne istediğini söylemekte ne kadar özgür olduğunu ve ona verdiklerimi sevdiğini seviyorum.

Parmağımı kaldırıyorum ve sikimi amına doğru yönlendiriyorum. Yavaşça kendimi onun içine sokmaya başladığımda inliyorum. "Oh, oh, oh..." ben yavaşça içine doğru iterken tekrar tekrar inliyor.

Acı ve saf mutluluk. Çok rahat ve eğer dikkatli olmazsam boşalmam uzun sürmeyecek. Tekrar boşalmasını istiyorum. Sikimin üzerinde patlamasını hissetmeliyim.

"Siktir!" bağılıyor ben içine girerken. "Beni öldürüyorsun," diyor nefes nefese. "Daha fazlasına ihtiyacım var bebeğim, lütfen, daha hızlı, daha sert."

"Tatlım, seni incitmek istemiyorum." Kendimi zor tutuyorum. Onu bir canavar gibi becermek istemiyorum, sert ve hızlı beceririm ama Vi'yle bundan daha fazlasını istiyorum. Her şeyi istiyorum.

"Seni istiyorum..." diye haykırıyor, ben bir kez daha içine onu sikimle doldururken. "Görmüyor musun? Ben tamamen seninim, Drew. Beni olduğum gibi al."

Sikeyim. Sözleri, sahip olduğum son kontrol parçasını da parçalıyor ve artık kendimi tutamıyorum. İçine girip çıkıyorum ve ne kadar sert ve hızlı yaparsam yapayım, o orada, hızıma uyuyor. O mükemmel, bir kedi gibi miyavlıyor, daha fazlası için yalvarıyor.

"Vi, oraya gel," diye ses tonumu ısırarak talep ediyorum. O kadar yakınım ki, orgazmın yaklaştığını hissedebiliyorum.

"Ooooh..." diye inliyor, ben içine girmeye devam ederken o da sikime sürtünüyor. Yaklaştı, vücudu titriyor. "Bebeğim," diye fısıldıyor nefes nefese.

Bundan ne kadar zevk aldığını bilerek elimi kığına doğru indiriyorum ve kızım hayal kırıklığına uğratmıyor. Serbest bırakıldığını haykırırken tüm vücudu kilitleniyor, amcığı sikime karşı kasılıyor, orgazmımı taşaklarımdan sıkıyor. Daha fazla kendimi tutamıyorum. Kabzasına kadar itiyorum ve yükümü onun içine bırakıyorum.

Sandalyeme geri çöküyorum ve Violet'i yanıma çekiyorum, sikim hala onun içinde ama yumuşuyor. Beni kucakladığı gibi bana karşı rahatça oturuyor, ikimiz de sevişmemizden inerken yüzü boynuma gömölüyor.

Altımda gerildi ve alnından öptüm, "Vi?"

Sesi zar zor fısıltı gibi, "Prezervatif kullanmadık..."

Gözlerimi kapatıyorum. Hay sikeyim. Hayır, yapmadık. "Ben temizim, hiç eldivensiz bir kadınla birlikte olmadım." Bunu ona yapmazdım, kesinlikle hayır. Onunla aklımı kaybettim, beni bu kadar heyecanlandıran, kim ve ne olduğumu unutturan tek kadın o.

Kollarımda hâlâ gergin. "Öyle demek istemedim," diyor usulca. "Drew, ben herhangi bir doğum kontrol yöntemi kullanmıyorum."

Endişelenmem gerektiğini biliyorum ama endişelenmiyorum. "Ne olursa olsun, bununla birlikte başa çıkacağız."

Başını kaldırıyor ve kocaman gözlerle bana bakıyor. "Ne?"

Ona soruyorum, ne düşündüğünü merak ediyorum. Nefret ediyorum

Aramızda olanlardan şüphe duyup duymadığını bilmeden.

Sanki sersemlemiş gibi gözlerini kırıştırıyor. "Bu konuda çok eminsin. İkimiz hakkında. Garip, bunu hiç düşünmemiştim..." parmağıyla aramızdakini işaret ediyor, eğilip onu ısıriyorum ve suratını asıyor. Hay sikeyim. Çok tatlı. "Bir daha böyle olabileceğimizi."

Kollarımı onun etrafında sıkıyorum, neredeyse onu göğsüme bastırıyorum. "Seni incittim tatlım ve biliyorum ki sana verdiğim zararı ortadan kaldırmak için birkaç kelimedenden ve hayatımın en ateşli sevişmesinden çok daha fazlası gerekecek. Ne istediğimi bilecek kadar büyüdüm ve bu her zaman sen oldun."

Nefes alış veriş düzeni ve tek kelime etmiyor. Düşüncelerini toparladığından mı yoksa kendini toparlamaya çalıştığından mı emin değilim. Her iki durumda da onu kendi haline bırakıp konuşmasını bekliyorum. Ona ne istediğimi söyledim ve bu değişmeyecek. Sikerler, hayır. Kendimi bildim bileli Violet'i istiyorum ve şimdi nerede olduğunu bilmem gerekiyor.

Bu onun için sadece bir kerelik bir şey mi? Yoksa daha fazlasını mı istiyor?

"Haklısın, bugün olanlardan daha fazlası gerekecek. Ama senden nefret etmiyorum ve aramızdaki şeyi keşfetmeyi gerçekten istiyorum ama korkuyorum. Bunu tekrar yaşayamam..."

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, bunu isterken yalnız olmadığım için çok memnunum. "Sözlerimin bir işe yaramayacağını biliyorum.

Yine bir pislik olacağım korkusunu artırmaya yetecek kadar, ama tatlım, bana bir şans daha verir misin?"

Beni bekletmiyor, hemen sallıyor, elini göğsüme dayıyor. "Denemek istiyorum. Gerçekten istiyorum. Sen bana ters ters bakmadığında ve ben seni görmezden gelmediğimde, gerçekten mutlu oluyorum. Senin yanında olmak bana her zaman bir şeyler hissettirdi," diyor sırtarak, kucağında kıvranırken.

Yumuşak olan sikim anında canlandı. Hâlâ onun içine gömülüymüm ve sikim sertleştiğinde Vi'nin nefesi kesiliyor ve kaşları kalkıyor. "Ciddi misin?"

Kalçalarını kavrarken omuz silkiyorum, "Ne bekliyordun ki tatlım? Sikimin üzerinde oturuyorsun ve o seksi kıcını oynatıyorsun."

Kollarını boynuma doluyor ve tekrar aşağıya çarpmadan önce yavaşça sikimi kaldırıyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, ellerim kalçalarında sıkılaşıyor.

"Çok iyi hissediyorsun, çok kalın." diye inliyor. Sesi boğuk ve şehvet doluydu. Başını arkaya atıp sikimin üzerinde kendini becermeye başladığında gözlerimi ondan alamıyorum. Vi'nin zevkten kendini kaybetmesini izlemekten daha güzel bir manzara kesinlikle olamaz.

Bu uzun değil önce biz hem bulma bizim sürümü.

Hiçbir şey onunla olmak kadar iyi hissettirmedi.

"Hadi," diyor kucağımdan inip külotunu çekerken. "Benimle eve geliyorsun ve akşam yemeği yiyoruz. Şantaj hakkında konuşuruz ve ne yapabileceğimize bakarız."

Ona hayranlıkla bakıyorum. Gerçekten deneyecek. Hay sikeyim. Ben şanslı bir orospu çocuğuyum.

Menekşe

Drew'a olan şehvetime yenik düşeli iki gün oldu. Aramızdaki şeyin tüketici olduğunu söylemek yetersiz kalır. Her düşüncemi işgal ediyor; ne zaman onu düşünsem kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyor. Rhea'ya odaklanmam gerekiyordu ve odaklanıyorum da, ama Drew'u sevdiğimden biraz fazla düşünüyorum.

olanlardan bir şey çıkabileceğinden emin değilim. Drew'a karşı her zaman bir şeyler hissedeceğim, o benim ilk aşkımdı, ilk cinsel ilişkimdi ve beni ne kadar incitmiş olursa olsun, onun için çalışmaya başladığımdan beri çok tatlı ve sevecen davrandı. Sadece bunlar bile onun kalbimde her zaman bir yeri olacağı anlamına geliyor. Ancak beş yıl önce hissettiğim acı geçmedi ve birkaç hafta içinde de yok olmayacak.

Drew beni paramparça etti. O geceden beri sadece bir kişiyle birlikte oldum, o da yalnız olduğum ve biraz fiziksel ve cinsel ilgiye ihtiyacım olduğu içindi. Sonunda hamile kaldım ve Lance benimle ya da Rhea ile hiçbir şey yapmak istemedi. O zamandan beri kızıma odaklanıyorum ve onun güvende olmasını ve bakımını sağlıyorum.

"İyi misin kardeşim?" Cam beni düşüncelerimden çekip çıkararak sordu. İçeri girdiğini duymamıştım. Lanet olsun. "Hey, neler oluyor?"

"Korkuyorum Cam," diyorum usulca, ne istediğimi bilmemekten nefret ederek. Birinin kafasını karıştıracak türden bir kız değilim ama hissettiğim tam olarak bu.

"Drew hakkında mı?" Sorusu karşısında başımı sallıyorum ve o da öne doğru eğilip dirseklerini dizlerinin üzerine koyuyor. "Bak Vi, sonuçta Drew'le hayatına devam edip etmemeye karar vermesi gereken kişi sensin. Beş yıl önce ne olduysa oldu ve Drew yapabilseydi yine farklı şekilde yapacağını biliyorum. "

İçimi çektim, "Biliyorum, gerçekten biliyorum, ama acıyı ya da beni bu kadar çabuk göz ardı ettiği hissini bir türlü ."

Sanırım beni geride tutan en önemli şey bu. Geçen sefer benden kurtulmak onun için çok kolaydı ve bunu yaptığında yıkılmıştım. Eğer bunu bana tekrar yaparsa, hayatta kalabileceğimden emin değilim. Şu anda ona duyduğum sevgi her zamankinden daha güçlü.

"O benim en iyi arkadaşım olabilir ama sen her şeyden önce gelirsin. Bunu söylediğimde bana güven, Drew seni seviyor. Yaptığı şeyi mazur görmüyorum ama o zamanlar hayatının nasıl olduğunu anlamalısın. Ailesi tam bir amcık."

Sözleri karşısında nefesim kesildi; Cam'in böyle kaba bir terim kullandığını hiç duymamıştım.

"Öyleler," diye hırlıyor. "Onlar en kötü ebeveynlerdi. İhmalkâr, kötü ve tacizci. Drew bu konuda konuşmaz. Asla. Ama bu onun kafasını mahvetti."

Cam'in sözleri karşısında kanım donuyor, Drew ailesinin iyi olmadığını ima etmişti ama ben bu kadar kötü olduğunu hiç fark etmemiştim. "Bu yüzden hep bizim evdeydi."

Cam başını salladı, "Evet. yaptıklarını mazur göstermez ama neden yaptığını biraz daha anlamana yardımcı olabilir." Kolunu bana doladı, eliyle omzumu kavradı ve beni kendine çekti. "Bizi ailesi olarak görüyordu. Drew'u tanıyorsam, muhtemelen bizi tekmeleyeceğimizi düşünmüştür.

İkinizin arasında ne olduğunu öğrenirsek evimize girmesine izin vermeyeceğimizi söyledim. Ama böyle bir şey olmayacaktı. Annem ve babam onu oğulları olarak görüyorlar, hep öyle gördüler ve öyle görecekler. Ama Drew bunu fark etmedi."

Kalbim onun için kırılıyor. Kendine çok güveniyor ve kendinden emin. Onun hakkında asla böyle düşünmezsiniz. "Onun için bundan nefret ediyorum."

"Ağlama Vi," diyor Cam usulca ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum. "O iyi."

Uzanıp gözlerimi siliyorum ve ıslaklık beni şok ediyor; ağladığımın farkında değildim. "Denemek istiyorum, Tanrım, gerçekten istiyorum." Bunu içtenlikle söylüyorum, "Drew'u seviyorum, sadece her gittiğinde mideme vuran korkuyu durduramıyorum."

"Ah, Violet," diye fısıldıyor Cam.

"Cam, Vi ile konuşmamızın sakıncası var mı?"

Drew'un sesini duyunca kalbim duracak gibi oluyor ve arkamı döndüğümde onu kapıda dikilmiş, kollarını kavuşturmuş Cam ve bana bakarken görüyorum. Yüzündeki ifadeyi tam olarak tarif edemiyorum. Kızgın görünüyor, ama aynı zamanda yıkılmış gibi de görünüyor. Ona bakmak canımı acıtıyor ve bakışlarımı tekrar Cam'e çeviriyorum.

"Elbette," diyor Cam ayağa kalkarken, eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Onu dinle Vi. Kalbine güven," diye fısıldıyor, böylece onu sadece ben duyabiliyorum.

Başımı salladım, "Dinlediğiniz için teşekkürler." Bana göz kırpmıyor, "Her zaman."

Cam'in uzaklaşmasını izliyorum çünkü Drew'a bakamıyorum, söylediğim her kelimeyi duyduğundan hiç şüphem yok. Bacaklarım titremeye başlarken kalbim hızla çarpıyor, sinirlerim beni ele geçirmeye başlıyor ve ellerimi birbirine dolamaktan kendimi alamıyorum. Drew'un ayak sesleri bana çarpıyor ama yine de başımı kaldırıp ona bakamıyorum. Gözlerindeki bakışı görmek istemiyorum.

"Vi, tatlım..." Drew çömelirken mırıldanıyor. "Lütfen bana bakabilir misin?"

Yalvarışını görmezden gelemiyorum, bakışlarımı kaldırıyorum ve onun acı dolu ifadesiyle karşılaşıyorum. "Drew..." Ona bakarken acı içime işlerken fısıldıyorum.

"Seni incittiğim için nefret ediyorum. Keşke geri alabilseydim, değiştirebilseydim. Ama yapamam ve yapmak da istemiyorum..."

Dudağımı ısırdım. Ne be?

"Eğer yaptığımı yapmasaydım, Rhea'ya asla sahip olamayacaktın ve tatlım, o küçük kız tıpkı senin gibi benim de kalbimi çaldı."

Sözleri karşısında kalbim eriyor ve ona daha da yaklaşıyorum.

Ona dokunmaya ihtiyaç duyuyor ama elimi uzatmaya korkuyordum. "Cam'e ne dediğini duydum. Yürüdüğüm için çok üzgünüm.

ama sana söz veriyorum Vi, bu bir daha asla olmayacak. Sen benim için osun. Kimse senin için hissettiklerime yaklaşamaz. Seni bir daha asla incitmeyeceğime söz veremem, çoğu zaman pisliğin tekiyimdir ama seni asla *kasten* incitmeyeceğime söz verebilirim."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, söylediği her kelime hoşuma gidiyor ama yine de bir şey söyleyemeyecek kadar korkuyorum.

"Kafanın içinden çık Vi, sahip olduklarımızı hisset. Hislerini ." Elleriyle yüzümü çerçeveleyiyor ve ben ona daha da yaslanıyorum. Bana dokunmasını seviyorum. "Sana ne söylüyorlar?"

Sonunda açıldım ve onunla konuştum. "Seninle birlikte olmak için," diye fısıldıyorum ama bu sözleri söylemek doğru geliyor. Onu istiyorum ve bunun gerçekleşmesinin tek yolu dürüst olmak ve kendimi rahatsızlıklarımın ve korkularımın ötesine itmek.

Zafer kazanmış gibi sırıtıyor. "Siktir, seni seviyorum Vi." "Ben de seni seviyorum," diye itiraf ediyorum ve seviyorum, hem de çok.

Ayağa kalkıyor ve beni kollarına çekiyor, bacaklarımı beline doladığımda bir kız öğrenci gibi kıkırdamadan edemiyorum. Omzunu kavriyorum, hayatım pahasına

tutunuyorum.

Elleri kıcıma doğru kayıyor ve sikini bana doğru sürterek sıkıyor. İçimden kaçan iniltiye engel "Drew..." Fısıldıyorum, ona ihtiyacım var. Dudaklarımı sert bir öpücükle yakalıyor, dili ağzımın içine giriyor ve ben şehvetin içinde kayboluyorum. İçimde olmasına ihtiyaç duyarak sikine doğru bastırıyorum.

Bizi yatak odasına götürüyor, dudakları dudaklarımdan hiç ayrılmıyor, dili açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi ağzıma giriyor. Parmaklarıyla kalçalarımı okşuyor ve ben bu hareketle geriye doğru eğiliyorum.

Beni yatağa fırlatıyor ve ben onun soyunmasını izliyorum, gözleri şehvet ve arzuyla kararmış. Saniyeler içinde üstüme çıktı, parmakları külotumun bandına dolandı ve külotumu çıkardı.

"Kahretsin, hazır ol," diye fısıldayarak yalvarıyor. "Çok hazır ol. Lütfen, Drew, lütfen sik beni."

İçime sert ve hızlı bir şekilde giriyor. İçimde yuvarlanan acı ve zevk karşısında nefesim kesiliyor. İçime her zamankinden daha sert girerken parmaklarım derisini pençeliyor. Ağzımdan çıkan inleme ve miyavlamalara engel olamıyorum. O kadar yakınım ki, zor nefes alıyorum. Oraya ulaşmam gerek. Ben de onu sikmeye başlıyorum, itişine itişle karşılık veriyorum ve gözlerindeki memnuniyeti görüyorum.

Bu şimdiye kadar hissettiğim, deneyimlediğim her şeyin ötesinde. Acı verici ama son derece zevkli. Tamamen şaşırtıcı.

"Siktir," diye homurdanıyor, elleri kalçalarımın sıkılaştıkça amımın derinliklerine doğru itiyor. Çok yakınım, orgazmıma ulaşmaya çalışırken kalçalarım titriyor. "Vi," diye bağırıyor. "Oraya git."

Elini klitorisime götürüp sıkıştırırken başımı geriye atıyorum. Patlıyorum. Orgazmım beni serbest bırakırken onun adı boğuk bir çığlıktı. O beni becermeye devam ederken ben de ona yapışıyorum.

İçime gömülmeden önce bir-iki-üç kez doğru itiyor. Dölleri dökülüyordu.

benim adımı haykırıyor.

Yanıma çöktü ve beni kollarının arasına aldı. "Seni seviyorum Vi, bundan asla şüphe etme tatlım. Sen benim için osun. Seni istemediğimi asla hissetmemen için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Gözlerimde yaşlar oluşuyor. Korkularımı gidermek için ne söyleyeceğini çok iyi biliyor. "Ben de seni seviyorum, Drew. Hem de çok."

Menekşe
İKİ HAFTA SONRA

"Hey, tatlım, prenses nasıl?" Drew arkamda durup kollarını belime dolayarak soruyor.

İç çekiyorum, duygusal ve fiziksel olarak tükenmiş durumdayım. "Hâlâ içeride." Rhea'nın geçen hafta ameliyat olması gerekiyordu ama bugüne ertelendi.

Hayatımda yapmak zorunda kaldığım en zor şeydi; hastane personelinin bebeğimi yatakta götürüşünü izlemek. Benden gittikçe uzaklaşırken onu hayal kırıklığına uğrattığım hissine kapıldım. Onunla birlikte olamamak hepsinden daha zor. Sadece elini tutmak ve onu güvende tutmak istiyorum. Yine de burada doktorların gelip bana onun iyi olduğunu söylemesini bekliyorum.

"Tıpkı annesi gibi sert ," diye fısıldıyor Drew, elleri sıkılaşıyor. "İş konusunda endişelenme, ben . Sen sadece Rhea'ya odaklan."

Kollarında dönüyorum, "Drew..."

Ben daha ileri gidemedim başını sallıyor. "Tartışmaya gerek yok, Vi. Şu anda önemli olan tek şey

Rhea. Bu yüzden ne kadar sürerse sürsün, tamamen sağlıklı olduğundan ve onu annene bırakmakta bir sakınca görmediğinden olana kadar bekleyeceksin."

Keskin bir nefes alıyorum. Tanrım, bu adam. Daha bir ay önce onu görmezden gelmek ve yokmuş gibi davranmak için elimden gelen her şeyi yaptığıma inanmak çok zor. Gerçekte ise incinmiş, aşağılanmış ve inkâr içindeydim. Sivilceli, inek bir ergen olduğumdan beri Drew Jacobs'a aşığım ve bu duygular hiç ölmedi, aksine geçtiğimiz ay boyunca büyüdü ve her şeyi tüketen bir aşka dönüştü.

Sürekli aklımda. Radarıma gizlice girdi ve kalbime geri döndü. Ama hiçbir şey onu kızım ile etkileşimini izlemekten daha hızlı oraya götüremezdi. Tanrım, yemin ederim onu her kucağına aldığı anda ve ona büyük bir huşu ve sevgiyle baktığında yumurtalıklarım patlıyor. Ona karşı nazik, özenli ve düpedüz koruyucu.

Cam'le aynı odadayken onu izlemek çok eğlenceli. Bu ikisi onu kimin kucağına alacağını görmek için neredeyse birbirlerine hırılıyorlar. Drew'un onunla kadar iyi anlaşmasını seviyorum ama bazen acele edip etmediğimizi merak ediyorum. Kızımı biriyle bu kadar çabuk tanıştıracakımı hiç düşünmemiştim ama Drew hayatımıza sorunsuz bir şekilde girdi.

"Tatlım, çok fazla düşünüyorsun. O güzel aklından neler geçiyor?" Sesi yumuşak ve nazik ve onun bu yönünü görmeyi seviyorum. İsteyken emirler yağdırıyor ve talepkâr davranıyor ama ofisten çıktığımızda tatlı, şefkatli, sevgi dolu Drew'u görüyorum, yani yatak odasına girene ve adam daha da otoriterleşene kadar.

Edward Yellow'un yapmaya çalıştığı şantajla ilgili her şeyi anlatmak da dahil olmak üzere bana karşı gerçekten açık ve dürüst davrandı. Cam ile baş başa görüşmemizin ertesi günü bu konu hakkında uzun uzun konuştular ve ertesi gün Drew, Jameson Theroux ve

Christopher Harlan'a anlattım. Adamlar gittiğinde hepsi gülümsüyordu ve Drew bana her şeyin hallolduğunu ve endişelenmemem gerektiğini söyledi.

"Çalışmadan duramam, Drew," diye fısıldıyorum, kalbim sızlıyor. "Tatlım, gerçekten de çalışmazsan ofiste iyi misin?" Elini kaldırıyor ve elinin tersiyle yüzüme hafifçe vuruyor. "Bunu bir pislik olmak için söylemiyorum, sadece senin ve Rhea'nın iyiliğini düşündüğüm için soruyorum."

Dudağımı ısırıyorum, o beni daha iyi tanıyor. "Bizim için gereğinden fazlasını yapıyorsun, senden faydalanamam."

Gözlerini deviriyor ve eli yanağıma geliyor. "Vi, bana kalsa ameliyatın parasını öder ve öylece bırakırdım. Ama senin bunu kabul etmeyeceğini biliyordum, o yüzden asistanım olman fikrini ortaya attım."

Nefesim kesildi, bu da ne?

Sırıtarak, "Evet, o yüzden evde Rhea'yla olmanı ve onun iyileşmesine odaklanmanı tercih ettiğimi söylediğimde beni dinle. İkiniz de benim için çok değerlisiniz ve ben sadece sağlıklı olmanızı istiyorum."

Sikeyim. Bana tamamen sahip ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. İlk kez seks yaptıktan sonra geri çekilmeye çalıştım. Her şeyi yavaşlatmak ve kafamı toparlamak istedim. Doğrudan sekse ve bir ilişkiye atlamak istememiştim, çok hızlı ilerlediğimizden korkuyordum. Ama Drew, Drew olarak, kafama girmeme izin vermedi. Ben de tam olarak bunu yaptım ve bu bizi iki hafta sonra buraya getirdi ve hiç olmadığımız kadar yakınız ve neredeyse ayrılamayız. Yakın olduğumuzda küçük dokunuşlar, birlikte olduğumuzda çalınan öpücükler, yorgun olduğumda benimle ilgilenmesi beni ne kadar sevdiğini gösteriyor ve ben mutluyum, hiç olmadığım kadar mutluyum.

"Tamam," diye , "ama bana ihtiyacın olursa, orada olacağım."

Dudaklarıma iffetli bir öpücük konduruyor. "Elbette." Sırıttıyor ve biliyorum ki bana ihtiyacı olduğunda bunu bana belli etmeyecek.

Rhea'nın ameliyattan dönmesini beklerken birbirimize sarılıyoruz.

Saatler sonra kapılar hızla açılıyor ve doktor bize doğru yürüyor.

"Bayan Washington," dedi doktor şefkatli bir gülümsemeyle. "Rhea'nın ameliyatı son derece iyi geçti. O güçlü bir kız."

Tanrı'ya şükür Drew beni tutuyor çünkü dizlerim rahatlamaktan bükülüyor; eğer beni tutmasaydı yere düşecektim.

"O iyi mi?" Nefes alıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

Başını salladı, "Anestezinin etkisi geçene kadar biraz sersemleyecek ama evet, durumu iyi. Düzeltici ameliyat beklendiği gibi geçti."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor. Çok rahatladım.

"Doktor, Rhea'nın prognozu nedir, geri gelecek mi? Nispeten normal bir hayat yaşayabilecek mi?" Drew soruyor ve burada olduğu ve sağlıklı düşünebildiği için çok minnettarım çünkü bu soruları aklıma bile getirmemiştim.

"Yaşlandıkça ek ameliyatlara ihtiyaç duyabilir, bunun birkaç durum var. Ama o köprüye geldiğimizde geçeceğiz," diyor doktor ve Drew kalçamı sıkıyor. Bu iyi bir haber.

"Nispeten normal bir hayat yaşayacak mı?" Drew bir kez daha sorar.

Doktor başını sallar, "Evet, yine de göz kulak olmak için doğuştan kalp kusurları konusunda uzmanlaşmış bir görünmesi gerekecek. Ancak bunun dışında kızınız diğer çocuklar gibi yaşayacak."

Drew elini doktora uzattı, "Teşekkür ederim doktor." Sözleri içtenlikle doluydu ve uzak tutmayı başardığım gözyaşlarım dökülmeye başladı.

"Teşekkür ," diye fısıldıyorum Drew'un elini sıkarken.

Bize başıyla onay verdi, "Hemşire sizi birazdan Rhea'nın yanına götürecektir. Anesteziden uyanması biraz zaman alabilir."

Drew beni bir kez daha kollarının arasına alıyor ve bana sarılıyor. "Sana söylemiştim tatlım, tıpkı annesi gibi güçlü."

Ona karşı hıçkırarak hıçkırarak ağlıyorum, içimdeki rahatlama sel gibi akıyor ve Drew bir kez bile şikayet etmiyor. Sadece bana sıkıca sarılıyor, başımın tepesine hafif öpücükler konduruyor. Bana destek ve sevgi sunuyor.

"Git aileni ara Vi, hepsinin telefonlarının başında endişeyle beklediğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Bu iyi bir haber bebeğim ve Rhea buradan çıktıktan sonra kutlama yapacağız."

Başımı salladım. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. "Burada olduğun için." İçimden dökülmek üzere olan hıçkırığı yutkunarak geri çekiyorum. "Sen tanıdığım en iyi adamlardan birisin. Teşekkür ederim."

Dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. "Her zaman, Vi. Her zaman burada olacağım, senin için, Rhea için. Bundan asla şüphe etme."

Tanrım, onu seviyorum.

Sırıtarak, "Buraya gelip cevap istemeden önce git aileni ara" dedi.

Cep telefonuma uzanıyorum ve söz verdiğim gibi önce Cam'i arıyorum. Annem ilk arayacağım kişinin o olduğunu biliyor ama içimden bir ses hem onun hem de babamın Cam'in yanında olduğunu söylüyor. Cevap verdiğinde beni hoparlöre alıyor ve haklı olduğumu anlıyorum.

Etrafımda bu kadar çok sevgi dolu insan olduğu için çok şanslıyım. Onlar olmasaydı nerede olurdu bilmiyorum. Kesinlikle bu kadar güçlü olamazdım. Onlar olmasaydı Rhea'nın durumunu ilk öğrendiğimde yıkılırdım.

Ailemle konuşmayı bitirdiğimde, cep telefonuyla sessizce konuşan Drew'a dönüyorum. Aramasını bölmek istemediğim için bekliyorum.

sözünü bitirmeden kapı açılır ve içeriye güler yüzlü bir hemşire girer.

"Beni takip edebilirsiniz," diye talimat veriyor, gülümsemesi bir an bile solmuyor. "O hala uyuyor ama o geliyor olacak yuvarlak

yakında."

Drew'un eli benimkine dolanıyor ve el ele Rhea'ya doğru yürüyoruz.

Drew
ALTI HAFTA SONRA

Mutluluk. Rhea kollarıma uyuduğunda hissettiğim tek şey bu. O kadar güveniyor, o kadar savunmasız ama yine de her zaman amcası ve büyükbabası yerine beni seçiyor. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu asla bilemeyecek.

"Bir duyurum var..." Cam masanın etrafına bakarken öyle diyor. Washington'ların aile yemeği, iki aydan uzun süredir ilk yemek ve Cam'in Sadie olmadan on sekiz yaşından beri katıldığı ilk yemek olduğuna eminim.

Mindy Hamilton'a bakıyor, o da omuz silkiyor ve sonra dönüp bana bir kez daha ters ters bakıyor. Adam beni sevmediğinden değil, seviyor, sadece kızıyla birlikte olmamdan ve torununun en üst sırasını almamdan hoşlanmıyor.

"Oğlum, anneni çıldırtma," diye iç geçirdi Hamilton. "Çıkar ağzındaki baklayı."

Cam ve Vi gülümsüyorlar ve bu ikisinin Mindy ile uğraşmayı sevdiğini biliyorum, ne zaman paylaşacak bir şeyleri olsa mümkün olduğunca uzun süre uzatıyorlar. Vi hamileliğini açıkladığında etrafta değildim ama

Hamilton abuk atlattığını soyledi. Ama kızımı tanıyorsam, muhtemelen onların tepkisinden korkmuştur.

"Rhea ameliyata girmeden bir gün önce bir ev için teklif verdim," diyor Cam gülümseyerek, Mindy ve Vi'nin nefesi kesilirken. "Kabul edildi ve bugün anahtarları aldım."

Vi ağılamaya başlayınca onu kendime çektim, çok duygusal. Rhea hastaneden çıktığından beri her an ağılıyor.

Tebrikler havada uçuşuyor ve herkes Cam'e sarılıyor. Çok geçmeden kadınların gözleri bana çevrildi. "Biliyor muydun?" Sulama Mindy'den geldi.

"Onu rahat bırak," diyor Cam, beni savunmak için acele ederek. "Biliyordun ve bana hiç söylemedin mi?" Vi soruyor, sesi

Acıyla karışık.

Onu bedenime çekip kulağına fısıldamak için eğilirken diğerkolumda mışıl mışıl uyuyan Rhea'yı itip kakmamaya dikkat ediyorum. "Seni seviyorum tatlım, senin için her şeyi yaparım. Ama Cam benim en iyi arkadaşım ve kendi evini aldığı için çok gururlu. Bunu sana o söylemek istedi, sürpriz olacaktı. Sana söylersem nasıl bir en iyi arkadaş olurum?"

Başını salladı, "Haklısın." Cam'e dönüyor, kollarımdan ayrılmıyor. "Senin adına mutluyum Cam, görmek için sabırsızlanıyorum."

"Boş odayı temizlettim ve Rhea için mobilyalar yakında teslim edilecek."

Vi gülüyor, "Onu götürmek mi istiyorsun?"

Henüz Rhea'nın geceyi kendisinden uzakta geçirmesine izin vermemiştii; ailesi onu gündüz için almıştı ama gece için değıl.

Cam genişçe gülümsüyor, "Elbette."

Vi omuz silkiyor, "Elbette neden olmasın." Ses tonunda hiç tereddüt yok. "Onu ne zaman istiyorsun?"

Gülümsüyorum, bu mükemmel bir şekilde işe yaradı. "Gelecek haftaya ne dersin? Sevgililer Günü için Vi'yi götürmek istiyorum."

Vi bana bakıyor ve ben sadece gülümsüyorum, sürprizi bozmak istemiyorum. Cam başını , "Kulağı hoş geliyor.

Sevgililer Günü'nü Rhea'yla geçirmekten daha iyi."

Adama sırtıyorum, burada kim düşünebilirdi ki? Ama olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok. Benim için en önemli insanlarla birlikteyim ve kollarımda. Hayat bundan daha iyi olamaz.

"Sadie'den haber aldın mı?" Yemeğe başladığımızda Vi Cam'e soruyor.

Rhea yemek gelmeden hemen önce uyandı ve şimdi Mindy ile Hamilton'ın arasında oturuyor ve ikisi de torunlarını eğlendirirken cennette gibiler. Hamilton ona kesinlikle vurulmuş durumda, zaten Rhea'yla temasa geçen herkes anında ona aşık oluyor.

"Birkaç kez kızdı. Zamanını boşa harcadığımı düşünüyor." Gözlerini deviriyor, "Kızgın ve canı yanıyor ama bitti. Beni bir daha asla görmek istemiyor."

Vi ve Mindy sessizdir ki bu asla iyi bir şey değildir.

"Tanrım," diye mırıldandı, "onun haklı olduğunu düşünüyorsun."

Mindy başını sallar, "Evet evlat, biliyorum."

Vi omuz silkiyor. "Sadie, her ne kadar onsuz daha iyi olacağını düşünsem de, haklı. Yani, onunla bir gelecek göremediğini kendin söyledin. Bunu fark ettiğinde ilişkiyi bitirmeliydin."

Cam şaşkınlıkla kız kardeşine bakar. "Ciddi misin?"

"Evet," diyor Vi içkisine uzanırken usulca. "Kadınlar erkeklerden farklı yaratılmıştır, duygularımız işin içine biriyle defalarca seks yapamayız. Üzgünüm Cam ama on yedi yaşından beri onunla birlikteydin ve bu uzun bir süre. Onu sen yönlendirdin ve bu onun için gerçekten adil değildi." Şarabından bir yudum alır, Cam'e nereden yanlış yaptığını söylemeyi bitirmemiştir.

"Hatalı olduğunu söylemiyorum, ilişkinizde olanlar Sadie ile senin aranda. Bunu sana kendini kötü hissetmen için söylemiyorum. İleride bir kadın bulduğunda senin yaptığın hataları anlayasın diye anlatıyorum. Bir bir kadının ile bir erkeğin için bir

O sırada aklı hemen geleceğe gider ve hayatın nasıl olacağını hayal etmekten kendini alamaz... Çocuklarınız olacak mı, evlenecek misiniz, bir eviniz olacak mı? Bütün bu şeyler. Bu yüzden onun için üzülüyorum, belli ki ikinizin birlikte bir hayat kurduğunuzu düşünüyordu. İlişkinizi bitirdiğinizde, kurduğu tüm hayalleri yıkmış oldunuz."

Mindy bir kez daha başını sallar, "evlat, o kadın senin için doğru kişi değildi; tıpkı annesi gibi o da baştan aşağı çürümüştü. Ama kız kardeşin haklı, bundan ders çıkar ve bir daha yapmamaya dikkat et."

Çenesini sıkar, Sadie'yi incittiği için kızgındır. Onu sevmemiş olabilir ama asla bilerek incitmek istemedi. kadar bana ilişkilerinden hiç bahsetmemiştir. Onunla mutlu olduğunu düşünmüştüm. Ama yanılmışım. Sanırım biz sadece onların istediklerini gördük. Sadie'nin Cam'in hayatındaki herkesi neden bu kadar kışkırdığı anlaşılıyor. Onu elinde tutma umuduyla ona yapışıyor.

Sırada Hamilton var ve o konuştuğunda Cam biraz daha dik oturuyor. Hamilton genellikle rahattır ve mecbur kalmadıkça hiçbir tartışmaya dahil olmaz ve dahil olduğunda da genellikle herkes onu dinler. Adam son derece saygı duyduğum biri. Bana her zaman bir evlat gibi davrandı ve ilk milyonumu kazandığımda ilk aradığım kişi o oldu.

"Anneni ve kız kardeşini dinle, bir hata yaptın ve şimdi bundan ders çıkaracaksın. Hata yapan tek kişi sen değilsin, hepimiz hata yaptık. Bazıları diğerlerinden daha kötü..." Bunu söylerken bana ters ters bakıyor ve beş yıl önce Vi ile aramızda neler yaşandığını bildiğini fark ediyorum. "Ama hepimizin hatalar yaptığını anlayacaksın. Hepimiz onlardan büyüdük. Sen de aynısını yap. Dersini al ve bir daha asla aynı hatayı yapma."

Başını sallıyor, belli ki ailesinin tüm sözlerini benimsemiş. Onun için en iyisini istiyorlar ve bu asla Sadie olmadı. Umarım

Bir kadın bulduğunda, o bencil sürtükten daha iyi olacak.

"Peki nereye gidiyoruz?" Arabaya binip eve doğru yola çıktığımızda Vi soruyor.

Yüzümde bir gülümsemeyle ona "Vegas" diye cevap veriyorum. Nefesi kesildi, "Vegas mı? Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Hep gitmek istediğini biliyorum." Kendini poker dünyasının Tom Dwan'ı sanıyor. Sadece yüksek bahislerde değil. Cam onunla oynamayı reddediyor, o kadar iyi. Cam kaybetmekten nefret eder.

"Beni şımartıyorsun, Drew..." diye homurdanıyor ve ben yüzümü buruşturuyorum, ona yeni bir cep telefonu aldığım gerçeğini hâlâ unutabilmiş değil. Onunki boktan bir şeydi ve neredeyse beş . Ona bunun benim için çalışmanın bir avantajı olduğunu söyledim ve bana ters ters baktı.

"Vi, tatlım," diye başlıyorum, "seni seviyorum ve mutlu olmanı ve isteyebileceğin her şeye sahip olmanı istiyorum. Seni şımartmak istiyorum, bu yüzden lütfen bana kızma, tamam mı? Ne yapacağımı bilemediğim kadar çok param var ve seni şımartmak beni mutlu ediyor."

İç çeker, "Tamam, iyi. Ama çok fazla değil."

Gülümsüyorum, bana kancayı taktı. Bir şeye ihtiyacı olduğunu ya da istediğini düşünsem tüm paramı onun için harcardım.

Sadece Vi değil, Rhea da şımaracak ve Rhea'ya doğum günü ne alacağıma dair mükemmel bir fikrim var.

"Neden gülümsüyorsun?" Vi soruyor, sesi şüphecilikle dolu.

"Sadece ne kadar mükemmel olduğunu düşünüyordum."

"," diye karşılık verir. "Ama ben seni seviyorum." Elimi tutuyor ve sıkıca kavırıyor.

Gelecek hafta bütün bir gün bana ait olacak. Vücudunun her santimine tapacağım, benim için ne kadar önemli olduğunu şüpheyi yer bırakmayacak şekilde bilecek.

Menekşe

Pembe çizgilere bakıyorum. Dehşet midemi dolduruyor. Nasıl oldu da yine buraya düştüm? Hamile ve bekâr. Lanet olsun.

Korkuyorum. Bunun da ötesinde. Aklımı kaçırarak kadar korkuyorum. Drew'la aramızdaki şeyler harika olmaktan *çok daha iyi gidiyor* ve bu iki pembe çizgi bunu bir anda değiştirebilir. Mutlu, sevinçli ve coşkulu olmalıyım. Bebek sahibi olmak iyi bir şeydir, neşeli bir olaydır. Her zaman büyük bir ailem olsun, Rhea'nın kardeşleri olsun istemişimdir. Cam ve benim sahip olduğumuz şeye, sadece bir kardeşe sahip olarak elde edebileceğiniz sonsuz bağa onun da sahip olmasını istiyorum. Ama şu anda korkuyorum. Başka bir adamın çocuklarını reddetmesine dayanamam.

Hiçbir şekilde kürtaj yaptırmayacağım, bu bana göre değil. Kürtaj yaptıracak güce sahip kadınlara hayranım. Bu bebeği istiyorum, doğru zaman olmayabilir, hatta doğru ruh halinde bile değilim ve bir bebek sahibi olmak için maddi desteğim de yok. Ama yine de ben de Rhea ile aynı durumdaydım ve o başıma gelen en iyi şey.

Ŗu anda kafamı toparlamam ve Drew'a söylemenin bir yolunu bulmam gerekiyor. Bugün Vegas'a gidiyoruz ve gitmeden önce ona söylemeliyim ama tüm bedenimi titreten o korku tek kelime etmek istemememe ve dönene kadar bekleyip sonra söylememe neden oluyor.

Ne yapacağımı Ŗaşırdım.

Onu kaybetmek istemiyorum. Sonunda acının üstesinden gelmeyi başıardım ve ona sırlıslıkam aşık oldum. Bu her Ŗeyi değiştirebilir.

Tiz bir ciyaklama beni gülümsetiyor. Rhea ameliyatından bu yana harika gidiyor, tahmin edebileceğimden çok daha iyi toparlandı. Bebeğim dirençli ve nispeten normal bir hayat yaşıayabilecek olmasını seviyorum. Hamilelik testini çöpe atıyorum ve hızla ellerimi yıkıyorum. p kutusuna tekrar bakarken i geçiriyorum ve bu durumla ilgili yapabileceğim hiçbir Ŗey olmadığını bilerek banyonun kapısını açıp kızımı ve kardeşımi aramaya koyuluyorum.

Rhea'nın boynuna ahududu üfleyen Drew'a ciyak ciyak bağırdığını görünce Ŗaşıırıyorum. Kızımın gözleri mutluluktan parlıyor ve Drew'un yüzünde kocaman bir gülümseme var. İŖte istediğim Ŗey bu, düzgün bir aile.

"Hey, tatlım, toparlandın mı?" Drew beni kapının önünde görünce soruyor. Bana bakarken gözleri yumuşıacık, bunu seviyorum, sadece bana ve Rhea'ya böyle yumuşıak bakıyor.

"Evet." Ona gülümsemeye çalışıyorum ama bunun yetersiz kalacağını biliyorum. "Toparlandım. Cam nerede?" Ben banyoya girdiğimde buradaydı.

Kaşılarını atarak Rhea'yı yere bırakıyor, o hızla odanın köşesindeki oyuncaklarına doğru ilerliyor. Drew bana doğru ilerliyor. "Dkkna gitmesi gerekti. İyi misin tatlım?" diye soruyor bana ulaşıtığında.

Başıımı sallıyorum, konuşırsam her Ŗeyi anlatacağımı ve Ŗu anda bunu yapamayacağımı bildiğim için konuşıamıyorum.

Bana inanmıyor ve ben de onu suçlayamam. Kendimi toparlamam lazım

Ön kapı açılıyor ve Cam içeri girerken içimi bir rahatlama kaplıyor. "İkiniz biraz baş başa vakit geçirmeye hazır mısınız?"

Başımı salladım. "Evet," diyorum dürüstçe, henüz kendimize ait bir gecemiz olmadı.

Bu Drew'u rahatlatmış gibi görünüyor, beni vücuduna çekiyor ve yanağımdan öpüyor. "Bavulun nerede, tatlım?"

Bana verdiği desteği severek ona yaslanıyorum. Belki de çekip gitmeyecektir? Belki aramızdaki sevgi kalması için yeterlidir. Rhea'yla harika anlaşıyor, bana birden fazla kez Rhea'nın da benim gibi onun olduğunu söyledi.

"Yatak odasında, toparlandın mı?"

Bana sırtıttı, "Evet, her şey hazır." Dudaklarını kulağıma yaklaştırıyor, "Seni otele götürmek için sabırsızlanıyorum, seni çırilçıplak soyacağım ve zevkten kıvrananana kadar becereceğim."

Tutuşuna karşı kıpırdandım. "Drew..." İnleyerek mırıldanıyorum. Cam, Rhea'yı kaldırırken, "Pekâlâ, ikiniz de yeter," diyor.

"Evimde onun odasını hazırladım ama acaba burada kalmamız daha mı iyi olur?"

Cam üç gün önce taşındı ve evine bayıldım. Onun için mükemmel, bazı odaların biraz elden geçmesi gerekiyor ama bunu yapmayı çok sevecek ve parası ve zamanı olduğunda her şeyini buraya yatırabilir. Çok büyük, düşündüğümden çok daha büyük. Ama hepimiz seviyoruz ve onun adına mutluyuz.

"Hangisinde daha rahat edersen," diye cevap veriyorum. "Ne zaman istersen burada kalabileceğini biliyorsun."

Başını sallıyor, "Kulaktan kulağa oynayacağız ve benim evimde rahat edip etmeyeceğine bakacağız."

"Kim olmaz ki. Elimde olsa senin evinde yaşırdım." Gülüyorum, onun evini çok seviyorum.

Evimi kiraya veriyorum ve bir ev sahibi olmak en büyük hayalim olurdu ve eğer yapabilseydim, Cameron'ınki kadar muhteşem bir şeye sahip olmak isterdim.

"Tatlım, gitmemiz gerek," diyor Drew usulca, elini kalçama bastırarak.

Dikkatimi Cam'in kollarındaki kızına çevirdiğimde kalbim sıkışıyor. Onu terk etmekten nefret ediyorum.

"Eğer bize ihtiyacı olursa, ilk uçakla eve döneceğiz," diye söz veriyor Drew ve içimi bir rahatlama kaplıyor. "Ne olur ne olmaz diye uçağın yakıtını doldurup bekleteceğim."

Tanrım, onu seviyorum. Çok düşünceli.

Cam ve Rhea'yla vedalaşıyorum, gözyaşlarımın akmasını güçlükle engelleyebiliyorum ama Drew hep yanımdaydı, elini sırtıma koymuş bana sessiz bir destek veriyordu.

WOtele vardığımızda hâlâ korkuyordum ama ona söylemek zorunda olduğumu biliyordum. Bunu yapmamın hiçbir yolu yok. bütün gün ve gece boyunca bir şey söylemeden devam edebilmek.

Otel odasına girer girmez Drew beni kendine doğru çekiyor. "Söz verdiğim şey neydi?" soruyor, sesi şehvetle kalınlaşarak.

Dudakları boynuma uzandığında nefesim kesiliyor, köprücük kemiğimin hemen üzerindeki deriyi emerken vücudum ürperiyor. Lanet olsun ona. Ona bebekten hemen bahsetmeyi umuyordum ama o tatlı noktayı emmeye başlar başlamaz tüm düşünceler aklımdan çıkıyor.

Hareket ediyorum, dudaklarımı onunkilere değdirmek istiyorum ve yapıyorum. Ellerim vücudunda dolaşıyor. Bana her zaman aklımı nasıl kaybettireceğini ve kendisinden başka her şeyi nasıl unutturacağını biliyor. Sadece yakın olmakla bile beni tüketiyor.

"Drew." Elleri kıcıma gittiğinde adı fısıltılı bir inilti olarak çıkıyor.

"Benimsin," diye hırılıyor. "Sen benimsin, Vi." Çene çizgim boyunca yumuşak, ıslak öpücükler başlıyor ve ben de başımı geriye atıp bana tapmasına izin veriyorum.

Yatağa doğru ilerliyoruz, ona içimde ihtiyacım var.

Birbirimizi soymaya başladık. Ayakkabılarımı tekmeliyorum, beni öpmeyi ya da dokunmayı bir kez bile bırakmadı. Aramızdaki bağ her zamanki gibi: sıcak, buharlı ve elektrikli.

"Vi." Sesi ihtiyaçla kalınlaşmıştı. Kollarında dönüyorum ve yatağın kenarına gelene kadar onu desteklemeye başlıyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve onu ağzıma alıyorum; ağzım kalın sikinin etrafını sararken tıslamasına bayılıyorum. Gözlerim onunkilerde ve bakışlarımı ayıramıyorum, sanki hipnotize olmuş gibiyim. Gözleri karanlık ve o kadar çok duyguyla dolu ki nefes almakta zorlanıyorum.

"Yeter," diyor bana, nefesi kesik kesik, onu ağzımla bitirmeme asla izin vermiyor. Bana her zaman içime boşalmak istediğini, her zaman önce benim geldiğimi söylüyor.

"Drew," diye fısıldıyorum, hâlâ yerde dizlerimin üzerindeyim. Sırılsıklam olmuşum, sularım kalçalarımı kaplıyordu.

Bana uzanıyor ve beni zahmetsizce yatağa fırlatıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum. Arkadan içime girmesine ihtiyacım var. Bu şekilde çok derine iniyor. İçime girmeden hemen önce arkamdaki sıcaklığını hissedebiliyorum. İçime girerken inliyorum. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak onu geri itiyorum.

Kıçımda gezinen elleri beni çıldırtıyor, dokunuşu tüylerimi diken diken ediyor. "Bebeğim," diye fısıldıyorum. "Çok iyi, lütfen, Drew, daha fazlasına ihtiyacım var. Çok yaklaştım," diye sızlanıyorum, vücudum sıkıca sarılmış. Her an patlamak üzereyim.

"Ben de, tatlım." İçime girmeye devam ediyor, hepsi bir arada acı verici ve güzel. Çok yaklaşmıştım. Ele geçirilmiş bir erkek gibi içime girerken parmakları derisini kazıyor.

"Daha sert," diye inledim ve kırılma noktama ulaşmaya çalışarak ona doğru eğildim.

Tereddüt bile etmiyor, içime girip çıkıyor. Odadaki tek ses, beni acımasızca sikerken vücutlarımızın birbirine çarpması, inlemelerimizin birbirine karışması, kelimelerimizin hiçbirinin anlaşılmaması.

Dişleri omzumu sıkıyor ve ben patlıyorum, hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşalırken çığlık atıyorum.

"Tanrım, Vi. Tanrım, tatlım." İçime girerken homurdanıyor, belimdeki elleri beni dik tutan tek şey, ama Drew henüz serbest kalmadı.

İçimden çıkıyor ve sırtüstü yatmam için beni ters çeviriyor. "Çok Vi," diyor bana tekrar içime girerken, ben de onun gibi haykırıyorum.

Çok uzun sürmez. "Siktir, siktir, siktir." İnliyor, içimde serbest kalırken başını boynuma doğru itiyor.

İkimiz de şimdiye kadar yaşadığımız en iyi sevişmeden inerken ağırlığını üzerimde . Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Yorgunum, tamamen ve bu adama mümkün olduğunu hiç düşünmediğim kadar aşığım.

Yanıma uzanıyor ve beni kollarına çekiyor, böylece yüz yüze geliyoruz. "Konuş benimle tatlım, ne oldu?"

Dudaklarımı yalıyorum, sanırım şimdiki zaman gibisi yok. Sakin bir nefes alıyorum ve kelimelerin ağzımdan dökülmesine izin veriyorum.

"Hamileyim..."

Drew

0 hamile.

Sikeyim.

Gurur ve mutluluk içimi kaplıyor. İstediğim her şey sonunda gerçekleşiyor.

Ona hamile olduğu için ne kadar mutlu olduğumu gösteremeden önce, onun sıkı vücudunu, çatık kaşlarını ve büzülmüş dudaklarını inceliyorum.

"Tatlım, konuş benimle?" Sarı saçlarını yüzünden çekerek sordum.

Seks sonrası parıltısı gitmiş, gergin ve gözleri korkuyla dolu.

Vücudu titremeye başlıyor ve onu kendime doğru çekiyorum, artık çok endişeliyim. "Vi, oluyor?"

"Şimdi gidecek misin?" Kelimeler zar zor fısıldanıyor ama ben yine de duyuyorum.

"Sikeyim hayır." Niyet ettiğimden daha sert çıktı. Hızlı ve kolay bir cevap oldu.

Kollarımda hareket ediyor, başını kaldırıyor, böylece o büyük, geniş, kahverengi gözlerindeki şaşkınlığı görebiliyorum. "Sen değil misin?"

Başımı , "Hayır tatlım, değilim."

Şaşkınlıkla bana bakıyor.

"Seni nihayet geri aldığımda gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun? Bu bana verebileceğin en iyi haber."

Ağzı açık kaldı ve bana bakakaldı.

"Rhea'yı bebekken ilk kez gördüğümde ne hissettiğimi biliyor musun?"

Güzel gözleri dökülmemiş yaşlarla dolu, başını sallarken uzun sarı saçları yüzüne dökülüyor. "Hayır," diye fısıldıyor usulca.

"Kıskanmıştım. Tek istediğim Rhea'nın benim olmasıydı. Benim ve senin. Seni o kadar uzun zamandır seviyordum ki hamile olduğunu öğrenmek ve bebeğin benden olmadığını bilmek karnıma bıçak saplamak gibiydi. Çok acı vericiydi."

Hıçkırıklarıyla bana çarpıyor, gözyaşları yoğun ve hızlı bir şekilde tenimi ıslatıyor.

"Lütfen ağlama." Tanrım, beni öldürüyor.

"Bunlar mutluluk gözyaşları," diyor yüzünü göğsüme bastırırken. "Çekip gideceksin diye çok korkmuştum. Seni kaybetmek istemedim."

"Olmuyor, Vi. Bunu anladığımı sanıyordum. Sen benimsin, Rhea benim ve sahip olduğumuz tüm çocuklar da benim. Seni geri almak için uzun süre bekledim, tekrar gitmene izin vermeyeceğim."

Arkasına yaslanıyor ve artık ağlamadığını görünce rahatlıyorum, gözleri parlak ve ıslak, ama omuzlarımdaki gerginliği hafifleten şey sahip olduğu güzel gülümseme. "Teşekkür ," diyor bana. "Bildiğim gibi bir adam olduğun için teşekkür ederim."

Kahretsin, beni kesinlikle mahvediyor.

"Seni seviyorum, Drew."

"Seni seviyorum Vi. Hem de çok. Beni çok mutlu ettin."

Başını sallıyor, "Şu anda olduğumdan daha mutlu olabileceğimi sanmıyorum. Peki ya sen?"

Evet, daha mutlu olabilirdim. "Evlen benimle..." Ona karım olmasının her şey demek olduğunu söyledim.

Ağzı bir kez daha şokla açılıyor ama gözlerinde korku yok. "Gerçekten mi?"

Başımı sallıyorum, "Evet, seni seviyorum, sen de beni seviyorsun, bir bebeğimiz olacak, seninle evli olmaktan başka istediğim bir şey yok."

Bir süre sessiz kaldı, "Bu bebekte de Rhea'dakiyle aynı kusur olabilir..." Hâlâ alçak sesle konuşuyor.

"Hastalıkta ve sağlıkta, tatlım, sen benimsin. Umurumda değil. Sağlıklı olmanı tercih ederdim ama ne olursa olsun hepimizi alacağım."

"Tamam," diye fısıldıyor.

Gözlerimi kırptırdım, az önce düşündüğüm şeyi mi söyledi? "Tamam mı?" Bir şeyler duyup duymadığımdan emin olmadan tekrarlıyorum.

Gülümsüyor, "Evet, tamam."

Sırıtiyorum, evet. Yataktan kalkıp ona uzandım, ayağa kaldırdım ve kollarıma aldım. "Duş zamanı..." Banyoya doğru yürürken ona söyledim. "O zaman ben düzenleyeyim, ben bunu yaparken sen de git kendine bir elbise al."

"Ne?" diye çılgılık atıyor. Ama şikayet etmesine fırsat vermeden dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum.

"Jacobs." Telefonu açtığında Jameson'ın sinirli sesi beni karşılıyor. "Bugünün Sevgililer Günü olduğunun farkındasın, değil mi?"

Dudaklarım seğiriyor. Sanki karısıyla geçirdiği zamanı bölmüşüm gibi.

"Bugünün ne olduğunun farkındayım, aramamın bir nedeni vardı."

"Ciddi misin?" o homurdanıyor. "Yapamadım
Bu Bok bekle yarına kadar?"

"Hayır, Vegas'ta bildiğin iyi bir şapel var mı diye soracaktım." Wendy'yle evlenmeden önce adamın bunları araştırdığını biliyorum. Wendy ayak diremeden önce buraya uçup evlenmeye kararlıydı.

Sorum sessizlikle karşılandı.

"Jameson?" Nesi olduğunu merak ederek soruyorum.

"Evleniyor musun?" diye soruyor, ses tonu inançsızlıkla dolu.

"Evet, şimdi, nereye gitmem gerektiğini biliyor musun?"

"Violet'le mi?" diye soruyor ve cep telefonumu sıkıca kavırıyor. "Violet Washington'la mı evleniyorsun?"

Tanrı aşkına. "Evet, Vi ile evleniyorum, şimdi, nereyi önerirsin?"

"Nerede kalıyorsun?"

"Bellagio, şimdi son kez soruyorum, nereyi önerirsiniz?"

"Cupid's Wedding Chapel," diye cevap verdi hemen. "Onları arayıp bu akşam için yer ayırtacağım. Birkaç dakika içinde sizi tekrar ararım."

Ölü hava aldığımında gözlerimi deviriyorum, piç kurusu telefonu yüzüme kapattı.

On beş dakika sonra tekrar arıyor, "Bu akşam saat yedide randevunuz var."

"Teşekkürler," diye sııttım. "Şimdi Wendy'nin yanına dön ve lütfen böldüğüm için özürlerimi ilet."

Alay ediyor, "Deli misin sen? Şu anda çok heyecanlı, romantik biri. Bu akşam için takım elbisen var mı ve Violet'in elbisesi var mı diye soruyor?"

"Vi şu anda elbisesini almaya gitti ve evet, takım elbisem var."

Arka planda fısıldaşmalar var. "Bunun yeterince iyi olmadığını, Vi'nin numarasını aldığını ve şimdi onu aradığını söyledi. On dakika içinde Bellagio'daki barda buluşalım, görünüşe göre iki kadınıımız da alışverişe çıkmış."

Nutkum tutuldu. Ne oluyor lan?

Kıkırdıyor, "Bunu haftalardır planlıyordum, Wendy'yi Sevgililer Günü'nde buraya getirmeyi, bebek doğmadan önce birlikte biraz zaman geçirmeyi."

Kahretsin. "Üzgünüm, dostum."

"On dakika, barda," diye talimat veriyor ve aramayı sonlandırıyor. Anahtar kartına uzanırken gülümsemeden edemiyorum, bugün sevdiğim kadınla evleniyorum. Hiçbir şey daha iyi olamaz.

bundan daha fazla.

Menekşe

Ben evleniyorum.

Korkuyorum, heyecanlıyım ve gerginim, hepsi bir arada.

Bu günün geleceğini hiç düşünmemiştim ama işte buradayım, hayatımın aşkıyla evleniyorum. Gülümsemekten kendimi alamadım. Wendy'nin beni arayıp nerede olduğumu sorması, sonra da gelip gelinliğimi seçmeme yardım etmesi kesinlikle sürpriz oldu.

Şimdi buradayım, gelinliğimin içinde bir limuzinde oturuyorum ve Wendy Theroux nedimem gibi davranıyor. İkimiz de gülümsemeyi bırakamıyoruz, bu Sevgililer Günü şimdiye kadarki en iyi Sevgililer Günü .

Limuzin Cupid'in Düğün Şapeli'nin önünde durdu. Çok şirin, pembe desenli beyaz bir bina, kapısındaki kalpten bahsetmiyorum bile.

"Vay canına, bu çok şirin. Bayıldım," diye haykırıyor Wendy yanımdan, bugün satın aldığımız uçuk pembe elbisesinin içinde çok güzel görünüyor. Hamilelik ışıltısı onu daha da güzel gösteriyor. Elbisenin karnını gösterdiğinden bahsetmiyorum bile.

Şoför bizim için kapıyı açıyor ve ikimizin de limuzinden çıkmasına yardım ediyor. Wendy kolunu benimkine doluyor ve girişe doğru yürüyoruz. Kelebekler uçuşurken karnım dönmeye başlıyor. Heyecan damarlarımda dolaşıyor. Başım dönüyor.

Kapıdan içeri girdiğimizde, tam karşımızdaki masasında oturan ve yüzünde parlak bir gülümseme olan neşeli bir resepsiyonist tarafından karşılandık.

Sol tarafımda bir hareket duyuyorum ve Drew'un özel dikim, siyah bir smokin giydiğini gördüğümde kalbim hızla çarpıyor, harika görünüyor. Bana doğru yürüyor ve beni kollarına çekiyor, her zaman olduğu gibi Drew'un dudakları dudaklarıma değdiğinde etrafımdaki her şeyi unutuyorum, sadece o ve ben varız.

"Çok güzel görünüyorsun," diye fısıldıyor, sesi duygu dolu.

Gözlerim yaşıyor, Tanrım, o inanılmaz. "Çok yakışıklı görünüyorsun," diyorum ona, gözyaşlarımı zorlukla tutabiliyorum. Bunu gerçekten yaptığımıza inanamıyorum.

"Siz yakında evlenecek olan Bayan Jacobs olmalısınız. Ben Ellen Cupid ve burada olmanıza çok sevindim. Cupid's Wedding Chapel'de resepsiyon görevlisiyim ve düğünlere yardımcı oluyorum. İşte buketiniz," diyor kahverengi gözleri mutlulukla parlayarak.

Bana hayatımda gördüğüm en güzel buketi uzatıyor, bakışlarım sadece omuz silkmekle yetinen Drew'a gidiyor. "Bana bakma," diyerek Jameson'a doğru başını sallıyor, "bunu o organize etti."

"Öyle mi?" Gözlerimi kırpıştırarak soruyorum, genelde huysuz olan bu adamın nazik davranmasına şaşırarak?

Bana genişçe sırtıyor, "Drew benim en iyi arkadaşlarımdan biri.

O mutlu ve bu nedenle bu bir kutlama."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, kalbim sevgi ve minnettarlıkla dolu.

Şapelin kapıları açılırken ve muhteşem bir çift el ele dışarı çıkarken bana göz kırpıyor. Gelin muhteşem bir elbise giymiş, kocasının yanında minicik kalıyor. İkisinin de yüzünde kocaman gülümsemeler var.

Ellen öne çıktı, "Bay ve Bayan Robertson, tebrikler."

Çift bekleme alanından çıkıp dışarı çıktığında Drew'a dönüyorum. "İçin son şansın," diyorum ona, yanak diliyle.

Başını sallar. "Olmaz tatlım, sen benimsin ve hiçbir yere gitmiyorum. Seni seviyorum."

Ona yaslanıyorum, sözleri benim için dünyalara bedel. "Ve seni seviyorum. Hem de çok."

Bir süre sonra Drew ve Jameson şapele girdiler. Kapılar bir kez daha kapanmadan önce hızlıca bir göz atıyorum. Küçük ve şirin ama bizim için mükemmel.

Düğün marşının müziği başlıyor ve ben sakinleştirici bir nefes alıyorum, her şey yerine oturuyor. Sanki sonsuza dek bu günü bekliyormuşum gibi. Şapelin kapıları bir kez daha açılıyor ve sanki nefesim ciğerlerimden çekilmiş gibi oluyor. Drew orada kurulmuş olan küçük sahnenin önünde duruyor. Wendy önümden geçip küçük sunağa doğru yürüyor, şapelin önüne doğru ilerlerken Jameson'ın bakışları sadece onun üzerinde. Ona duyduğu sevgi açıkça görülüyor.

Drew'a doğru yürümeye başladığımda, bir ayağımı diğerinin önüne attığımdan emin oluyorum. Drew'un bakışı Jameson'ın karısına bakışı kadar yoğun ve sevgi dolu.

Buketimi göğsüme bastırıyorum ve töreni yöneten kişiye baktığımda onun bir Elvis taklitçisi olduğunu fark ediyorum. Yüzümde oluşan gülümsemeye engel olamıyorum, Jameson'a şakayla karışık Vegas'ta Elvis olmadan evlenilemeyeceğini söyledim. Sözlerimi ciddiye almış gibi görünüyor.

Sahneye ulaştığımda, sevdiğim adamın gözlerinin içine bakarken her şey yok oluyor.

Mumların yakılması muhteşemdi ve sonsuza dek hatırlayacağım şeydi. Drew'un yüzündeki gülümsemeyi görmek

Tören boyunca yaşadıklarım asla unutamayacağım şeylerdi. O kadar memnun ve mutluydu ki, biz "evet" derken gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Fotoğraf çekiminden limuzinle otele dönüşe kadar sonraki birkaç saat bulanık bir şekilde geçti. Hissettiğim mutluluk daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Kızımı özlüyorum ve burada olup benimle birlikte kutlama yapsaydı harika olurdu ama bu özeldi ve bu kadar küçük ve kişisel seviyorum.

W Otel süitimize ulaştık ve Drew kapıyı açar açmaz bana uzandı. Beni içine çekerken ılık atıyorum. bir gelin tutuşu. Bizi otel süitine götürürken ona sarıldım.

Kapıdan çıkar çıkmaz kapıyı kapatıyor ve beni yere indiriyor, bedenim onunkine yakın duruyor. Boynuma öpücükler kondururken içimden bir beklenti geçiyor. Ellerimi vücudunda gezdirmekten kendimi alamıyorum, gömleğinin eteklerini çekiştiriyorum, pantolonundan çıkarmaya çalışıyorum ama Drew başını sallıyor, surat asmaktan kendimi alamıyorum.

Çeneme uzanıyor ve sadece işaret parmağıyla kaldırıyor, böylece gözlerinin içine bakıyorum. "Seni bu elbiseden çıkarmalıyım, istediğim şeye engel oluyor. Harika görünüyorsun ama tatlım, ben karımın vücudunu görmek istiyorum." Parmakları fermuarıma gittiğinde sözleriyle ürperiyorum, yavaşça indirmeye başlıyor. Sonunda işkenceyi bıraktığında, kumaş ayaklarımın dibinde birikiyor. Yüzüm ona dönük olacak şekilde beni çeviriyor ve kısık bir ıslık çalıyor. "Harika görünüyorsun." Sesi fısıltının biraz üzerindeydi.

Açıktayım, savunmasızım. Beyaz topuklu ayakkabılarım, beyaz korsen ve uyumlu tangamla duruyorum. "Drew..." Elleri belimi kavrayıp beni kendisine doğru çekerken törpölüyorum.

Ağız benimkinin üzerinde, beni nazikçe öperken dudakları benimkine karşı yumuşak. Ellerim ona daha yakın olmak için vücudunda dolaşıyor. Bu öpücük nazik olmaktan çıkıp sert, ateşli ve talepkâr bir hal alıyor. Dilini ağzımın içinde gezdiriyor, bana hükmediyor. Ona, sevdiğim adama kendimi kaptırıyorum.

Beni yatağa doğru geri itiyor, dudaklarımız bir kez bile ayrılmıyor. Bacaklarım yatağın kenarına değdiğinde, ellerimi ondan uzak tutamıyorum. Gömleğini çekiştiriyordum, çıkarmak istiyordum. Ona dokunmak, tenini hissetmek istiyorum. Ona olabildiğince yakın olmak. Korsemi çözüyor ve göğüslerim serbest kalıyor, onları göğsüne bastırıyorum ve göğsünün derinliklerinde inliyor.

Beni yatağa yatırıyor ve yüzünde o güzel yakışıklı gülümsemesiyle bana bakıyor. "Tanrım, Vi, nefes kesicisin."

"Bebeğim, lütfen," diye yalvarıyorum, ama o sadece bana bakıyor. Bir kez olsun gözlerini benden ayırmadı.

Kıyafetlerinin geri kalanını çıkardıktan sonra karşımda çıplak duruyor, gözleri şehvetle dolu. Hiç vakit kaybetmeden külotumu üzerimden çekip aldı. "Beni bugün yaşayan en mutlu adam yaptın." Bakışları karnıma, bebeğimizin büyümekte olduğu yere gidiyor. "Çok mutluyum. İstedğim her şeye sahibim. Rhea'yı evlat edinmek istiyorum. Evlat edinebilir miyim?"

Gözlerimden yaşlar süzülürken nefesim kesiliyor. "Emin misin?" Bunu her şeyden çok istiyorum.

Kendini üzerimde konumlandırırken gülümsüyor. "Kahretsin evet, eminim, sen bana hamile olduğunu söylemeden önce bile bunu istiyordum. Yapılabilir mi?"

Başımı sallıyorum ve bunu sorduğu için onu daha da çok seviyorum, içime girerken yeşil gözleri şehvet ve mutlulukla dolu.

İçimdeki doluluğundan nefesim kesiliyor, bacaklarım beline dolanıyor ve onu kendime yaklaştırıyor. O hareket edip içime girerken parmaklarım sırtına gömülüyor. Ben "Tanrım, bu çok iyi" diye inlerken o hızını artırıyor. İçime daha sert girdikçe zevkim artıyor, tırnaklarım

İşimiz bittiğinde sırtında izler olacak.

"Siktir Vi, seni seviyorum," diyor. O da benim gibi bu işin içinde kaybolmuş.

Sözleri benim için bir fûnye gibi ve patlıyorum. "Oh Drew, ben de seni seviyorum," diye haykırıyorum boşalırken.

Eğiliyor ve beni sertçe öpüyor, hareket ederken her hamlesi bir öncekinden daha acı verici. Ama umurumda değil, bu o kadar iyi ki, dudaklarımdan kaçan iniltiyi durduramıyorum. "Violet." O da boşalırken benim adım bir inilti.

Sessiziz, sadece birbirimize tutunuyoruz, bu çok doğru. İkimiz, olması gereken buydu. Benden çekiliyor ve ben onu özlüyorum, az önce yaşadığımız bağlantıyı özlüyorum.

Ama mutluyum, bir aile olacağız. Ben, o, Rhea ve doğmamış bebeğimiz. Ummaya cesaret edemediğim kadar çok şey var.

Drew
BİR AY SONRA

"Bayan Washington. Sanırım Drew burada." Bu ses beni ayağa kaldırdı. Lanet Edward.

"Ben Bayan Jacobs." Vi'nin cevabına gülümsüyorum. "Ve evet, Bay Jacobs burada ama meşgul. Onu görmek istiyorsanız randevu alın." Adam tam bir pislik olmasına rağmen soğukkanlılığını koruduğu için gurur duyuyorum.

"Bayan Jacobs," Edward Sneers. "Drew'un bir yardımcıyla evlenecek kadar alçaldığını fark etmemiştim. Sanırım bu sözde adamlar sıradan insanları işe alınca böyle oluyor."

"Bay Yellow," diye kibarca karşılık verir Vi, "Bay Jacobs'ın kiminle evlendiği sizi ilgilendirmez. Şimdi izin verirsiniz, oldukça meşgulüz, yürütmemiz gereken bir işimiz var. Randevu almanızın bir sakıncası yoksa çok iyi olur, aksi takdirde güvenliğin sizi binadan çıkarmasını sağlayacağım."

"Sen kiminle konuştuğunu sanıyorsun, bayan? Ben yanlış tarafa geçmek isteyeceğin biri değilim. Seni bir çöp gibi ezeceğim."

O pisliği öldüreceğim!

Karımla sanki ondan aşağıdaymış gibi konuşamaz. Onu aşağılamaya da hakkı yok. Sikerler. Onu mahvedeceğim.

"Sayın Sarı, dediğim gibi, oldukça meşgulüz. Ya randevu alın ya da gidin. Eminim sizin gibi yüksek eğitilmiş biri randevu almanın ne anlama geldiğini anlayabilir."

Ofisimin kapısını açtığımda karımın masasının arkasında oturduğunu ve Edward ona ters ters bakarken her zamanki gibi sakın görüldüğünü görüyorum.

"Drew'un bir sonraki uygun randevusu ne zaman?" diye tıslıyor ona.

Vi bilgisayar ekranına bakarken fareye birkaç kez tıklarken ona gülümsüyor. "Bu Eylül'ün yedisi olmalı..."

Edward küfrediyor. "Bu çok saçma, daha altı ay var."

"Bundan üç yıl sonra." Vi sözlerini bitiriyor ve sanki söylediklerinde yanlış bir şey yokmuş gibi kirpiklerini .

Edward'ın yüzü her saniye daha da kızarıırken kıkırdamamı bastırıyorum. "Seni lanet..."

"O cümleyi bitirme bile," diye hırlıyorum ona. Karımla bu şekilde konuşmaya nasıl cüret eder?

"Sen!" diye bağırarak parmağıyla beni işaret ediyor ve yüzüme doğru dönüyor. "Beni mahvettin!"

Ona boş boş baktım, "Neden bahsediyorsun?" "İşim mahvoldu, tüm yatırımcılarım kimse benimle iş yapmak istemiyor ve kimse bana nedenini söylemiyor."

"Drew'un bununla bir ilgisi olduğunu sana düşündüren nedir?" Violet usulca sorar.

"Başka kim ki? Bunu yapabilecek güce sahip olanlar sadece o ve o lanet olası arkadaşları."

Şok içinde ona bakıyordum, neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ne yapacağımıza karar vermemiştik.

Henüz onun hakkında bir şey yok.

"Bay Edwards, kocama şantaj yaptığınızda çizgiyi aştınız. Ama çocuğumu tehdit etmek." Jameson ve Wendy ofisimin lobisine girerken Vi başını sallıyor. "Bu affedilemezdi."

"Sen..." diye tıslıyor ve onunla yüzleşmek için dönüyor. "Ne halt ettin sen? Bunu nasıl yaptın?"

Wendy eşimin yanına gidiyor, ikisi de birbirlerine gülümseyerek bir dayanışma duvarı sergiliyorlar.

"Bay Edward, yanlış adamlara bulaştınız. İnsanların kocama şantaj yapmanın normal olduğunu düşünmelerinden bıktım usandım," diyor Wendy sınanırcasına. "Gözünüzün erkeklerin yaptıklarında olduğunu biliyorduk, kadınları küçümsüyor ve güçleri olmadığını düşünüyorsunuz."

Vi sallıyor, o güzel gülümsemesi yüzünde ıslıl ıslıl. "Bizi reddetmekle ne kadar da yanılmışsın. Bakın, biz kadınlar konuşuruz. Galalarda ve etkinliklerde işadamlarının diğer eşleriyle konuşuyoruz. Kocalarının sadece hamile kadınları ve çocukları tehdit eden bir şantajcıyla iş yaptığını değil, aynı zamanda büyük bir fuhuş de parçası olduğunu öğrendiklerinde yaşadıkları şaşkınlığı bir düşünün..."

Wendy başını sallıyor, "Evet, ne derler bilirsin, değil mi? Mutlu eş, mutlu hayat. Bu adamlar eşlerini kaybetmek ya da devam eden polis soruşturmasına dahil olmak istemediler. Bu yüzden hemen kaçtılar."

Jameson'a bakıyorum ve onun da en az benim şok olduğunu görüyorum. Bu ikisi bunu yapmayı ne zaman başardı? Hayretler içindeyim ve Vi bunu yaptığı için çok kızgınım. O pislik tehlikeli biri ve eğer öğrenirse, ona ve Wendy'ye ciddi zarar verebilirdi.

"Polis soruşturması mı?" Edward sığradı. "Siz sürtükler ne yaptınız?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye Jameson. "Sakın karıma orospu deme."

"Bir kez daha," diye uyarıyorum onu. "Ona bir kez daha saygısızca bir şey söylersen pişman olursun."

Lobimin kapısı açıldı ve polis içeri girdi. "Edward Yellow, sen tutuklusun şantajdan tutuklusun , gasp ve kışkırtma."

Bana şantaj yapmaya çalışan ve hayatımın aşkını tehdit eden pisliğin kelepçelenerek götürülmesini memnuniyetle izliyorum.

Polis gittikten sonra karıma döndüm. "Açıklamak misin?" Öfkemi sesimden uzak tutmaya çalışıyorum ama sesim istediğimden daha sert çıkıyor.

Mükemmel şekilli kaşlarını bana doğru kaldırdı, "Drew..."

Başımı salladım, "Hayır, bana hiçbir şey söyleme Vi. O adam dengesiz, sana zarar verebilirdi."

Bana iğrenmiş bir bakış attı, "Kızımı tehdit etti, ne yapacağımı sanıyordun? Bir köşede oturup parmaklarımı oynatacağımı mı?" "Hayır, ailelerimizin güvende olmasını, işinizin ve itibarınızın zarar görmemesini sağlamak için yapmamız gerekeni yaptık."

Ona bakıyorum, neden bunu benim gibi görmediğini anlayamıyorum. Onu kaybedersem aklımı kaçıracağımı bilmiyor mu? Eğer ona bir şey olursa?

Jameson duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kadınlara bakarken, "Şunu açıklığa kavuşturalım," diyor. "Yakın çevredeki kadınlarla bağlantı kurdun, onlar da şüphesiz arkadaşlarıyla bağlantı kurdular, vesaire vesaire ve herkes Edward'ı bıraktı mı? Doğru mu anlıyorum?"

Kadınlar başlarını sallıyor, "Evet, Hayley Walters ve Margaret Fairbanks ile temasa geçtik."

Çevremizdeki en büyük dedikoducuya gitmelerine şaşırmadım. Onlara söylemek dedikodu değirmenini çalıştıracaktı.

"Lanet olsun. Bu akıllıcaydı," diye yorum yapıyorum isteksizce. "Teşekkür ederim."

Vi bana gülümseyerek, "Bir şey değil, artık bu konuda stres yapmana gerek yok" dedi. Wendy'den bir zarf alıyor ve onunla bana doğru yürüyor. "Unut gitsin, şey bitti." Zarfı bana uzattı.

Zarf, "Sonunda başardık." Bana gülümsüyor, gözlerinde yaşlar parlıyor.

"Bu bizim gitme işaretimiz," diyor Jameson ben zarfı açmadan. "Tebrikler kardeşim. Bunu ne kadar çok istediğini biliyorum. Bu gece ailenle kutlama yapacaksın. Yarın da biz kutlayacağız!"

Wendy'nin elini tutup onu lobiden çıkarıyor ve Vi ile beni yalnız bırakıyor.

"Neler oluyor, tatlım?" Neyin peşinde olduğunu merak ederek soruyorum.

"Aç şunu," diye fısıldıyor, gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken.

Zarfı yırtıp açıyorum ve her şeyi değiştiren belgeyi okuyorum. Ağlamakta olan güzel karıma bakışlarımı kaldırmadan önce dört kez okudum. "Nasıl?"

"Lance'le konuştum, Rhea'nın hayatının bir parçası olmak istemediği konusunda hâlâ kararlı..." Omuz silkiyor, "Ben de ona haklarını devretmesini istediğimi söyledim ve o da bunu yaptı. Bundan sonrası kolay oldu."

Lance'in imzaladığı hakların feshi belgesine bakıyorum.

"Bundan sonrası nispeten kolay olacak. Sadece birkaç hafta sonra Rhea tamamen bizim olacak." Vi bana sulu bir gülümsemeyle anlatıyor. "Sizin."

Sikeyim. O benim olacak. Kızım olacak. Vi'yle evlenmenin hayatımın en güzel günü olacağını düşünmüştüm ama Rhea'yı evlat edinmenin öyle olacağını biliyorum.

"Tatlım." Zar zor konuşabiliyorum, boğazımda bir yumru var.

"Biliyorum..." Bana sadece bana ve Rhea'ya ayırdığı o güzel gülümsemesini veriyor. "Hadi eve gidip kızımızı alalım."

Hay sikeyim. Benim bir kızım var.

Hayatımda hiç bu kadar mükemmel bir şey duymamıştım.

"Evet," diyorum gözümünden bir damla yaş dökülürken. "Hadi gidip kızımızı alalım."

Menekşe
BEŞ YIL SONRA

"Anne!" Rhea oturma odasına koşarak bağılıyor, ben de şu anda kucağымda küçük kardeşıyle oturuyorum. İki aylık oldu ve Drew'la bunun sonuncusu olması konusunda anlaştık. Rhea, Amy ve şimdi de James var.

"Neyin var bebeğim?" Uykulayan bebeğı rahatsız etmek istemediğim için usulca soruyorum.

Altı yaşındaki kızım ergenlik çağındaymış gibi gözlerini deviriyor ve nefes nefese kalıyor. "Anne, ben bebek değilim."

Ona , "Olmadığını biliyorum. Neyin var?"

"Amy, anne, Tanrım. Beni rahat bırakmıyor. Bana yardım et." Yalvarıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum, "Anne, hiç komik değil, bebeklerimi alıp duruyor ve çay partisi yapmak istiyor."

"Baban her an eve gelebilir, geldiğinde tartışmak istemiyorum."

Bir kez daha gözlerini deviriyor ve ben iç geçirme isteğıme karşı koyuyorum, o ve Amy kedi köpek gibi tartışıyorlar. Aralarında sadece iki yaş fark var ve Rhea Amy'den nefret ediyor.

onunla oynamak istiyor. Amy'nin onu idol olarak gördüğünü ve her zaman onun etrafında olmak istediğini fark etmez.

"Rhea, tatlım, o bebeklerle mi oynuyordun?" Başını sallar, "O zaman Amy neden onlarla oynayamıyor?"

Yine ofluyor, yemin ederim huyunu Drew'dan almış. İkisi hiç ummadığım kadar yakınlarO babasına tapıyor, babası da ona aynı tapıyor. "Anne, o bir bebek."

Ön kapı açılır ve Drew içeri girer ve her zaman olduğu gibi çocukları gördüğünde yüzü aydınlanır.

"Baba!" Rhea bağılıyor ve James kollarımda kıpırdanıyor.

"Daddddyyyyyyyyyyy!" Amy çığlık atıyor, ayakları yere vuruyor

babasını karşılamak için merdivenlerden koşarak inerken. Drew işten döndüğünde her gün böyle olur.

"Selam bebeğim," diyor usulca Rhea'yı kollarına alırken, Rhea da kollarını onun boynuna doluyor. "Annene iyi davrandın mı?"

"Elbette," diye yanıtlıyor, sanki başka bir şey olduğu düşüncesi bile iğrençmiş gibi.

Drew sadece kıkırdar ve Amy odaya dalıp onun bacaklarına doğru koşar. Kendini sabitliyor ve onu diğer koluna alıyor. Onu kızlarımızla birlikte izlemek beni her zaman mutlu ediyor. O muhteşem ötesi biri, olabilecek en iyi baba.

Kızlarımıza istedikleri tüm sevgiyi vermeyi bitirdiğinde, bana ve James'e geliyor, bizi kollarında sıkıca tutuyor. "Hey, tatlım, nasıl hissediyorsun?"

Başımı omzuna yaslıyorum, "Ben iyiyim, yemek hazır değil" diyorum, "Yemek enerjim yok."

Omuz silkiyor, "Güzel, annen ve baban çocukları almaya geliyorlar ve geceyi yalnız geçireceğiz."

Ona daha da sokuluyorum. Tanrım, çok düşünceli. "Kulağa cennet gibi geliyor."

Kıkırdıyor, "Sen yukarı çık ve duş al, ben de çocukları ailene gitmeleri için hazırlayayım."

"H "Ey, sen, burada ne yapıyorsun?" Duştan çıktığımda Cam'e soruyorum, bütün çocuklar

James Cam'in kollarında, Rhea Drew'in kucağında ona kitap okuyor ve Amy de Monica ile çay partisi yapıyor.

Cam, Monica ile üç yıl önce tanıştı ve ona sırlıslıklam aşık oldu. O zamandan beri birbirlerinden ayrılamıyorlar. Cam Noel'de evlenme teklif etti ve Monica da hemen kabul etti, önümüzdeki yıl evlenmeyi planlıyorlar ve ben onlar için daha mutlu olamazdım.

"İlk senin bilmeni istedim..." Bana sırtıyor ve ben de elimde olmadan ona karşılık veriyorum. "Monica hamile."

Nefesim kesildi, gözlerim yaşla doldu. Kardeşim her zaman çocuk sahibi olmak istemişti, ne kadar çok istediğini hiçbir zaman belli etmemişti ama çocuklarımla ilgilenme şekli bunu anlatmaktan çok daha fazlasıydı. "Senin adına çok mutluyum," diye fısıldıyorum ve Drew'un kıkırdadığını duyuyorum. "Bana gülme." Kardeşime doğru ilerleyip ona sarılırken homurdanıyorum. "Seni çok seviyorum." Onu sıkmayı bitirdikten sonra Monica'nın yanına gidiyorum, o da ağlıyor.

"Yapma," diye uyarıyor beni. "Bugünlerde her an ağlayabilirim."

"Geçmiyor," diye bilgilendiriyorum onu. "Hâlâ reklamlarda ağlıyorum."

"Hepsi," diye mırıldandı Drew.

Kocama ters ters baktım. "Kapa çenenin, sen." O da bana sırtıyor. Başımı sallıyorum ve Monica'ya dönüyorum, "Kaç aylıksın?"

"On iki hafta," diye gülümseyerek yanıtlıyor. "Şimdiye kadar kimseye söylememesi için ona yemin ettirdim. Bu kadar uzun süre beklemesine şaşırdım."

Gülüyorum, anlaşılan Drew ve Cam'in ortak bir noktası var, ikinci üç aylık döneme gelene kadar hamileliğimden kimseye bahsetmesine izin vermezdim ama öğrendim ki ağzını kapalı tutamamış ve sadece Jameson'a değil Cam'e de söylemiş. Cam, Monica'nın Drew'a anlatırsa hiç şaşırmam.

Ön kapı açılır. "Nerede benim güzel torunlarım?" Annem bağırıyor ve kızlar anında kalkıp ona ve babama doğru koşmaya başlıyorlar. Kısa süre sonra hem annem hem de babam odaya giriyor, her biri kızlarımdan birini tutuyor. "Biz gidiyoruz, biraz dinlenmeniz gerek. Cam ve Monica, neden bizi takip edip akşam yemeğini bizimle yemiyorsunuz?"

Babam çocukların çantalarını yerden alırken annem bana bir öpücük veriyor.

"Kızlar, annenize veda edin..." Ben burada durmuş herkesin hareketini izlerken Drew onlara anlatıyor. Cam kucağında James'le ayakta duruyor, annem ve babam çocukların eşyalarını arabaya Rhea ve Amy bana doğru koşuyorlar.

Eğildim ve onları kollarımın arasına aldım. "Büyükanneniz ve babanız için iyi olun." İkisi de coşkuyla başını sallıyor, "Uslu durmanızı ve birbirinize iyi davranmanızı istiyorum kızlar."

"Yapacağız anne," diye söz veriyor Rhea yanağıma bir öpücük kondururken. Küçük kızımın altı yaşında olduğuna inanmak çok zor. Kıpırdanarak elimden kurtuluyor ve onu bırakıyorum, hemen kendisini bekleyen Drew'a dönüyor.

"Anne, beni özleyecek misin?" Amy usulca soruyor ve ben sevgili kızıma döndüğümde gözlerinin kocaman ve dökülmemiş yaşlarla dolu olduğunu görüyorum.

"Oh, bebeğim, tabii ki yapacağım. Ama büyükannen ve babanla çok eğleneceksin. Belki babam yine bahçede ona yardım etmene izin verir?"

Bunun üzerine genişçe sırıtıyor, Amy ve babam bir elmanın iki yarısı gibiler. Babam ne yaparsa Amy de onu yapmak istiyor. "Seni seviyorum, bebeğim." Alnından öpüyorum, tatlı kokusunu içime çekiyorum.

Koku.

"Seni seviyorum anneciğim," diye fısıldıyor yanağımdan öperken ve kollarını bana sıkıca sarıyor.

Onu bırakıyorum ve babasına koşup ona bir öpücük veriyor ve vedalaşıyor, ben de James'i alıp sarılıyorum. Bir erteleme yaşadığım için mutluyum ama onları özleyeceğim.

Onlara el salladıktan sonra Drew, "Tatlım," diye mırıldanıyor.

Bana tatlım diye seslenişi bedenimi ateşlemekte asla başarısız olmuyor.

"Bebğim," diye fısıldıyorum kollarında dönerken, göğsüm göğsüne sıkıca bastırılmış. "Seni seviyorum."

"Seni çok seviyorum Vi. Bana isteyebileceğim her şeyi verdin. Ama en önemlisi, bana kendini verdin."

Adama ve yumuşak sözlerine lanet olsun.

Beni kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı. "Şimdi, benim muhteşem karım, seni yatağa götürüyorum ve orada her bir santimine tapacağım."

"Ben kim oluyorum da seni durduruyorum?" diye homurdanıyorum.

Başını arkaya atıyor ve gülüyor. Bu dünyadaki en sevdiğim seslerden biri ve her seferinde duymaktan büyük keyif alıyorum.

BU SERİNİN DİĞER KİTAPLARI:

Vegas Yeminleri Serisi

BU YAZARIN DİĞER KİTAPLARI:

Ölümcul Seri

Ölümcul Av Ölümcul

Saplantı Ölümcul

Geçmiş

Ölümcul Karşılaşma

Ölümcul Hata

Çalışan Kızlar Serisi:

Hayatın Sırları

Hayatın Skandalları

Hayatın Yaraları

Hayatın Sürprizleri

Hayatın Kalp Ağrısı

Hayatın Sıkıntıları

Cennetteki Katiller Serisi:

Davetsiz Aşk

Ofis Romantizmi Serisi:

Patrona Direnmek

Bağımsızlar: Evde

Egolu Yönetici Kötü

Çocuğu Bulmak

Hastalıkta ve Sağlıkta

TEŞEKKÜRLER

Darren ve Alannah: İkiniz de benim için dünyalara bedelsiniz ve çılgınlıklarına katlandığınız için çok teşekkür ederim. İkinizi de kelimelerin anlatamayacağı kadar çok seviyorum. İkiniz de her gün yüzüme gülümseme konduruyorsunuz!

Jasmina Babsek: Her şey için TEŞEKKÜRLER!

Kristine Moran: Formatlama ve düzeltme için çok teşekkür ederim, bir kızın sahip olabileceği en iyi arkadaşı!

Erin Toland: Size minnettarlığı kelimelerle ifade edemem! Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim.

Jessica, Jess, Christine: Her biriniz benim taşlarımsınız. Sizi çok seviyorum, Jelly tots gibi!

Beta Okuyucularım: Hanımlar siz en iyisisiniz, katkılarınız için çok teşekkür ederim, her biriniz olmasaydınız bu kitap hale gelmezdi!

Arsız Sürtüklerim, siz ve o grup benim sığınağımsınız, Her birinize teşekkür ederim. ve her birinize bu sürecin bir parçası olduğunuz için teşekkür ederim.

YAZAR HAKKINDA

KL Humphreys, hayatının aşkı ve küçük kızıyla birlikte İrlanda'da yaşıyor. Bir bakıma, ilk romanı Ölümcül Av için ona teşekkür etmeli. Yıllarca kafasından çıkmak için can attığı hikâyeyi yazmayı düşündükten sonra, sonunda diğer yarısına içini döktü. Hikayeyi ortaya çıkarmak için ihtiyaç duyduğu tüm cesareti ona o verdi, yolun her adımında onunla birlikte oldu.

KL müziği, özellikle de pop, R'n'B ve rap'i çok seviyor ve eğer yazıyorsa yakınlarda bir yerde çaldığını görebilirsiniz. Ayrıca tüm aşk romanlarını seviyor ama tabii ki Romantik Gerilim onun tercih ettiği tür. Yazmadığı zamanlarda... bir yerlerde kıvrılıp okuduğuna bahse girerim.

K.L. HUMPHREYS İLE GÜNCEL KALMANIN TÜM YOLLARI

Haber bültenine abone olun:

https://view.flodesk.com/pages/5eedd576b9ad7400295f75_c0

Web sitesi: [http://bit.ly /KLsWeb](http://bit.ly/KLsWeb)

sitesi Facebook - <http://bit.ly>
[http://bit.ly /2vVcVeD /2vCnTDp](http://bit.ly/2vVcVeD/2vCnTDp)

Twitter - Instagram - <http://bit.ly>
[/2uH5WID](http://bit.ly/2uH5WID)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.